

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Letnik 60

4. september 2017

Vsebina

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2017/C 293/01	Zadnje objave Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i>	1
---------------	--	---

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2017/C 293/02	Zadeva C-60/15 P: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 13. julija 2017 – Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH/Evropska komisija (Pritožba — Pravica do dostopa do dokumentov institucij Evropske unije — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Izjeme od pravice do dostopa do dokumentov — Člen 4(3), prvi pododstavek — Varstvo postopka odločanja teh institucij — Okolje — Aarhuska konvencija — Uredba (ES) št. 1367/2006 — Člen 6(1) — Javni interes za razkritje informacij o okolju — Informacije o napravah na nemškem ozemlju, na katere se nanaša zakonodaja Unije o sistemu izmenjave pravic do emisije toplogrednih plinov, ki so jih nemški organi predložili Evropski komisiji — Delna zavrnitev dostopa)	2
2017/C 293/03	Zadeva C-633/15: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 13. julija 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Združeno kraljestvo) – London Borough of Ealing/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (Predhodno odločanje — Obdavčenje — Davek na dodano vrednost (DDV) — Direktiva 2006/112/ES — Oprostitev storitev, ki so tesno povezane s športom — Člen 133 — Izključitev iz oprostitve v primeru tveganja izkrivljanja konkurence, ki v slabši položaj postavlja komercialna podjetja, zavezanca za DDV — Storitve, ki jih opravljajo neprofitne organizacije, ki so osebe javnega prava)	3

2017/C 293/04	Zadeva C-651/15 P: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 13. julija 2017 – Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) in drugi/Evropska komisija, Evropska agencija za kemikalije, Assogalvanica in drugi („Pritožba — Uredba (ES) št. 1907/2006 (REACH) — Člen 58(2) — Avtorizacija — Snovi, ki vzbujaajo veliko zaskrbljenost — Izjema — Uredba, ki spreminja Prilogo XIV k Uredbi (ES) št. 1907/2006 — Vključitev kromovega trioksida v seznam snovi, za katere je potrebna avtorizacija)	3
2017/C 293/05	Zadeva C-701/15: Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 13. julija 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Italija) – Malpensa Logistica Europa SpA/SEA – Società Esercizi Aeroportuali SpA (Predhodno odločanje — Javna naročila — Promet — Pojem „izkoriščanje geografskega območja za zagotavljanje letališke infrastrukture ali infrastrukture v drugih terminalih letalskim prevoznikom“ — Direktivi 2004/17/ES in 96/67/ES — Nacionalna zakonodaja, ki ne določa predhodnega javnega razpisa za dodelitev letaliških prostorov)	4
2017/C 293/06	Zadeva C-76/16: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 13. julija 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovaška) – INGSTEEL spol. sro, Metrostav as/Úrad pre verejné obstarávanie (Predhodno odločanje — Javna naročila — Direktiva 2004/18/ES — Člen 47(1), (4) in (5) — Ekonomska in finančna sposobnost ponudnika — Direktivi 89/665/EGS in 2007/66/ES — Pravno sredstvo zoper odločbo o izključitvi ponudnika iz postopka javnega razpisa — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Člen 47 — Pravica do učinkovitega pravnega sredstva)	5
2017/C 293/07	Zadeva C-89/16: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 13. julija 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovaška) – Radosław Szoja/Sociálna poisťovňa (Predhodno odločanje — Izvajanje sistemov socialne varnosti — Delavci migranti — Oseba, ki opravlja dejavnost kot zaposlena oseba in samozaposlena oseba v dveh različnih državah članicah — Določitev zakonodaje, ki se uporablja — Uredba (ES) št. 883/2004 — Člen 13(3) — Uredba (ES) št. 987/2009 — Člen 14(5b) — Člen 16 — Učinki odločb upravne komisije za koordinacijo sistemov socialne varnosti — Nedopustnost)	6
2017/C 293/08	Zadeva C-129/16: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 13. julija 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Madžarska) – Túrkevei Tejtermelő Kft./Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség (Predhodno odločanje — Okolje — Člena 191 in 193 PDEU — Direktiva 2004/35/ES — Uporaba ratione materiae — Onesnaženje zraka z nezakonitim sežigom odpadkov — Načelo „plača povzročitelj obremenitve“ — Nacionalna zakonodaja, ki vzpostavlja solidarno odgovornost med lastnikom zemljišča, na katerem je prišlo do onesnaženja, in onesnaževalcem)	6
2017/C 293/09	Zadeva C-133/16: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 13. julija 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour d'appel de Mons – Belgija) – Christian Ferenschild/JPC Motor SA (Predhodno odločanje — Prodaja potrošniškega blaga in z njim povezane garancije — Direktiva 1999/44/ES — Člen 5(1) — Obdobje odgovornosti prodajalca — Zastaralni rok — Člen 7(1), drugi pododstavek — Rabljeno blago — Dogovor o omejitvi odgovornosti prodajalca)	7
2017/C 293/10	Zadeva C-151/16: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 13. julija 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litva) – „Vakarų Baltijos laivų statykla“ UAB/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Predhodno odločanje — Direktiva 2003/96/ES — Obdavčitev energentov in električne energije — Člen 14(1)(c) — Oprostitev za energente, ki se uporabljajo kot gorivo za plovbo po vodah Evropske unije in za proizvodnjo električne energije na plovilih — Gorivo, ki ga ladja uporablja za plovbo iz kraja, kjer je bila zgrajena, v pristanišče v drugi državi članici, zato da bo tam prevzela prvi komercialni tovor)	8

2017/C 293/11	Zadeva C-193/16: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 13. julija 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia del País Vasco – Španija) – E/Subdelegación del Gobierno en Alava (Predhodno odločanje — Državljanstvo Unije — Pravica do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic — Direktiva 2004/38/ES — Člen 27(2), drugi pododstavek — Omejitve pravice do vstopa in pravice do prebivanja zaradi javnega reda, javne varnosti ali javnega zdravja — Odstranitev zaradi javnega reda ali javne varnosti — Obnašanje, ki predstavlja resnično, sedanjo in dovolj resno grožnjo, ki prizadene osnovne interese družbe — Resnična in sedanja grožnja — Pojem — Državljan Unije, ki prebiva v državi članici gostiteljici, kjer prestaja zaporno kazen, izrečeno zaradi pregona ponavljajočih se kaznivih dejanj spolne zlorabe mladoletnikov)	9
2017/C 293/12	Zadeva C-354/16: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 13. julija 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Arbeitsgericht Verden – Nemčija) – Ute Kleinsteuber/Mars GmbH (Predhodno odločanje — Socialna politika — Direktiva 2000/78/ES — Členi 1, 2 in 6 — Enako obravnavanje — Prepoved vsakršne diskriminacije na podlagi spola — Poklicna pokojnina — Direktiva 97/81/ES — Okvirni sporazum o delu s krajšim delovnim časom — Določba 4, točki 1 in 2 — Pravila za izračun pridobljenih pokojninskih pravic — Zakonodajna država članice — Različno obravnavanje delavcev, ki so zaposleni s krajšim delovnim časom)	9
2017/C 293/13	Zadeva C-368/16: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 13. julija 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Højesteret – Danska) – Assens Havn/Navigators Management (UK) Limited („Predhodno odločanje — Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Uredba (ES) št. 44/2001 — Pristojnost v zvezi z zavarovanji — Nacionalna zakonodaja, ki pod nekaterimi pogoji določa pravico oškodovanca, da vloži tožbo neposredno zoper zavarovalnico povzročitelja nesreče — Dogovor o pristojnosti, sklenjen med zavarovalnico in povzročiteljem škode)	10
2017/C 293/14	Zadeva C-388/16: Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 13. julija 2017 – Evropska komisija/Kraljevina Španija (Neizpolnitev obveznosti države — Sodba Sodišča, s katero je bila ugotovljena neizpolnitev obveznosti — Neizvršitev — Člen 260(2) PDEU — Denarne sankcije — Pavšalni znesek)	11
2017/C 293/15	Zadeva C-433/16: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 13. julija 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Corte suprema di cassazione – Italija) – Bayerische Motoren Werke AG/Acacia Srl (Predhodno odločanje — Sodna pristojnost v civilnih in gospodarskih zadevah — Uredba (ES) št. 44/2001 — Intelektualna lastnina — Modeli Skupnosti — Uredba (ES) št 6/2002 — Člena 81 in 82 — Tožba za ugotovitev nekršitev — Pristojnost sodišč držav članic za modele Skupnosti na ozemlju, na katerem ima tožena stranka stalno prebivališče)	11
2017/C 293/16	Zadeva C-231/17 P: Pritožba, ki jo je T. V. Vatseva vložila 3. maja 2017 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 7. aprila 2017 v zadevi T-920/16, Vatseva/Evropsko sodišče za človekove pravice	12
2017/C 293/17	Zadeva C-293/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 22. maja 2017 – Coöperatie Mobilisation for the Environment UA, Vereniging Leefmilieu/College van gedeputeerde staten van Limburg, College van gedeputeerde staten van Gelderland	12
2017/C 293/18	Zadeva C-294/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 22. maja 2017 – Stichting Werkgroep Behoud de Peel/College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant	14
2017/C 293/19	Zadeva C-326/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 31. maja 2017 – Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) in drugi/Z	16

2017/C 293/20	Zadeva C-330/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshofs (Nemčija) 2. junija 2017 – Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V./Germanwings GmbH	16
2017/C 293/21	Zadeva C-367/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundespatentgerichts (Nemčija) 13. junija 2017 – EA in drugi	17
2017/C 293/22	Zadeva C-369/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Madžarska) 16. junija 2017 – Shajin Ahmed/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal	19
2017/C 293/23	Zadeva C-388/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Högsta förvaltningsdomstolen (Švedska) 29. junija 2017 – Konkurrensverket/SJ AB	19
2017/C 293/24	Zadeva C-392/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel Oradea (Romunija) 29. junija 2017 – Sindicatul Energia Oradea/SC Termoelectrica	20
2017/C 293/25	Zadeva C-399/17: Tožba, vložena 3. julija 2017 – Evropska komisija/Češka republika	20
2017/C 293/26	Zadeva C-404/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen (Švedska) 6. julija 2017 – A/Migrationsverket	21
2017/C 293/27	Zadeva C-416/17: Tožba, vložena 10. julija 2017 – Evropska komisija/Republika Francija	22
2017/C 293/28	Zadeva C-419/17 P: Pritožba, ki jo je Deza, a.s. vložila 11. julija 2017 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 11. maja 2017 v zadevi T-115/15, Deza, a.s./ECHA	23
2017/C 293/29	Zadeva C-427/17: Tožba, vložena 14. julija 2017 – Evropska komisija/Irska	24
2017/C 293/30	Zadeva C-428/17 P: Pritožba, ki jo je Meta Group Srl vložila 15. julija 2017 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 4. maja 2017 v zadevi T-744/14, Meta Group/Komisija	25
2017/C 293/31	Zadeva C-450/17 P: Pritožba, ki jo je Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank vložila 26. julija 2017 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti razširjeni senat) z dne 16. maja 2017 v zadevi T-122/15, Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank/Evropska centralna banka	27

Splošno sodišče

2017/C 293/32	Zadeva T-644/14: Sodba Splošnega sodišča z dne 20. julija 2017 – ADR Center/Komisija (Finančna pomoč — Splošni program Temeljne pravice in pravosodje za obdobje 2007-2013 — Posebni program Civilno pravosodje — Ničnostna tožba — Sklep, ki je izvršilni naslov — Člen 299 PDEU — Pristojnost avtorja akta — Načelo dobrega upravljanja — Predlog, naj se Komisiji naloži plačilo preostalega zneska, dolgovanega v skladu s sporazumi o donacijah — Delna sprememba opredelitve tožbe — Arbitražna klavzula — Pristojnost Splošnega sodišča — Upravičeni stroški)	29
2017/C 293/33	Zadeva T-143/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 20. julija 2017 – Španija/Komisija (EKJS in EKS RP — Odhodki, izključeni iz financiranja — Odhodki, ki jih je imela Španija — Ločene neposredne pomoči za proračunski leti 2008 in 2009 — Pomanjkljivosti v sistemu nadzoru — Določitev kontrolnih vzorcev — Dokazno breme — Pomoči za razvoj podeželja v avtonomni skupnosti Kastilija in Leon za proračunski leti 2009 in 2010 — Pregledi na kraju samem — Ključni pregledi — Sorazmernost)	29

2017/C 293/34	Zadeva T-287/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 20. julija 2017 – Belgija/Komisija (EKJS in EKSRP — Odhodki, izključeni iz financiranja — Odhodki Belgije — Izvozna nadomestila — Neizterjava zaradi malomarnosti, ki jo je mogoče pripisati organu države članice — Neizčrpanje vseh možnih pravnih sredstev — Sorazmernost)	30
2017/C 293/35	Zadeva T-309/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 20. julija 2017 – Cafés Pont/EUIPO – Giordano Vini (Art’s Cafè) (Znamka Evropske unije — Postopek za razveljavitev — Figurativna znamka Evropske unije Art’s Cafè — Resna in dejanska uporaba znamke — Člen 15(1) in člen 51(1) Uredbe (ES) št. 207/2009)	31
2017/C 293/36	Zadeva T-780/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 20. julija 2017 – Mediaexpert/EUIPO – Mediaexpert (mediaexpert) (Znamka Evropske unije — Postopek za ugotovitev ničnosti — Figurativna znamka Evropske unije mediaexpert — Prejšnja nacionalna besedna znamka mediaexpert — Relativni razlog za zavrnitev — Člena 53(1)(a) 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Dokaz o obstoju, veljavnosti in obsegu varstva prejšnje znamke — Potrdilo o registraciji prejšnje znamke — Prevod — Pravila od 37 do 39 in 98(1) Uredbe (ES) št. 2868/95 — Legitimno pričakovanje)	31
2017/C 293/37	Zadeva T-812/14: Sklep Splošnega sodišča z dne 19. julija 2017 – – BPC Lux 2 in drugi/Komisija (Ničnostna tožba — Državne pomoči — Pomoč portugalskih organov za reševanje finančne ustanove Banco Espírito Santo — Ustanovitev in kapitalizacija premostitvene banke — Sklep, s katerim je bila pomoč razglašena za združljivo z notranjim trgov — Neobstoj pravnega interesa — Nedopustnost) .	32
2017/C 293/38	Zadeva T-423/16: Sklep Splošnega sodišča z dne 19. julija 2017 – De Masi/Komisija (Ničnostna tožba — Dostop do dokumentov — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Dokumenti v zvezi z delom Skupine za kodeks ravnanja (obdavčitev podjetij), ki jo je ustanovil Svet — Odgovor na prvotne prošnje po doseženi primerni rešitvi — Neobstoj potrditvene odločbe — Nedopustnost)	32
2017/C 293/39	Zadeva T-716/16: Sklep Splošnega sodišča z dne 19. julija 2017 – Pfizer in Pfizer santé familiale/Komisija (Ničnostna tožba — Carinska unija — Skupna carinska tarifa — Tarifna in statistična nomenklatura — Uvrstitev v kombinirano nomenklaturu — Tarifne podštevilke — Carinske dajatve, ki se nanašajo na blago, uvrščeno pod te tarifne podštevilke — Regulativni akt, ki vključuje izvedbene ukrepe — Neobstoj posamičnega nanašanja — Nedopustnost)	33
2017/C 293/40	Zadeva T-849/16 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 21. julija 2017 – PGNiG Supply & Trading/Komisija (Začasna odredba — Notranji trg z zemeljskim plinom — Direktiva 2009/73/ES — Zahteva Bundesnetzagentur za spremembo pogojev za izvzetje iz pravil Unije o obratovanju plinovoda OPAL — Sklep Komisije o spremembi pogojev za izvzetje iz pravil Unije — Predlog za odlog izvršitve — Neobstoj nujnosti)	34
2017/C 293/41	Zadeva T-883/16 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 21. julija 2017 – Republika Poljska/Komisija (Začasna odredba — Notranji trg z zemeljskim plinom — Direktiva 2009/73/ES — Zahteva Bundesnetzagentur za spremembo pogojev za izvzetje iz pravil Unije o obratovanju plinovoda OPAL — Sklep Komisije o spremembi pogojev za izvzetje iz pravil Unije — Predlog za odlog izvršitve — Neobstoj nujnosti)	34
2017/C 293/42	Zadeva T-130/17 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 21. julija 2017 – Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo/Komisija (Začasna odredba — Notranji trg z zemeljskim plinom — Direktiva 2009/73/ES — Zahteva Bundesnetzagentur za spremembo pogojev za izvzetje iz pravil Unije o obratovanju plinovoda OPAL — Sklep Komisije o spremembi pogojev za izvzetje iz pravil Unije — Predlog za odlog izvršitve — Neobstoj nujnosti)	35

2017/C 293/43	Zadeva T-131/17 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 21. julija 2017 – Argus Security Projects/ESZD (Začasna odločba — ESZD — Izterjava s pobotom — Predlog za izdajo začasnih odredb — Finančna škoda — Dolžnost skrbnega ravnanja — Neobstoj nujnosti)	35
2017/C 293/44	Zadeva T-244/17 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 20. julija 2017 – António Conde & Companhia/Komisija (Začasni ukrepi — Ribiško plovilo — Organizacija za ribištvo severozahodnega Atlantika — Dopustnost — Predlog za izdajo začasne odredbe — Neobstoj interesa)	36
2017/C 293/45	Zadeva T-392/17: Tožba, vložena 14. junija 2017 – TE/Komisija	36
2017/C 293/46	Zadeva T-400/17: Tožba, vložena 27. junija 2017 – Deza/Komisija	37
2017/C 293/47	Zadeva T-421/17: Tožba, vložena 6. julija 2017 – Leino-Sandberg/Parlament	38
2017/C 293/48	Zadeva T-422/17: Tožba, vložena 10. julija 2017 – UF/EPSO	38
2017/C 293/49	Zadeva T-443/17: Tožba, vložena 14. julija 2017 – António Conde & Companhia/Komisija	39
2017/C 293/50	Zadeva T-86/15: Sklep Splošnega sodišča z dne 17. julija 2017 – Aston Martin Lagonda/EUIPO (Prikaz rešetk na prednjem delu motornega vozila)	40
2017/C 293/51	Zadeva T-88/15: Sklep Splošnega sodišča z dne 17. julija 2017 – Aston Martin Lagonda/EUIPO (Prikaz rešetk hladilnika na prednjem delu avtomobila)	40
2017/C 293/52	Zadeva T-38/17: Sklep Splošnega sodišča z dne 17. julija 2017 – DQ in drugi/Parlament	40
2017/C 293/53	Zadeva T-203/17: Sklep Splošnega sodišča z dne 20. julija 2017 – GY/Komisija	41

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije*(2017/C 293/01)***Zadnja objava**

UL C 283, 28.8.2017

Prejšnje objave

UL C 277, 21.8.2017

UL C 269, 14.8.2017

UL C 256, 7.8.2017

UL C 249, 31.7.2017

UL C 239, 24.7.2017

UL C 231, 17.7.2017

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 13. julija 2017 – Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH/Evropska komisija

(Zadeva C-60/15 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Pravica do dostopa do dokumentov institucij Evropske unije — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Izjeme od pravice do dostopa do dokumentov — Člen 4(3), prvi pododstavek — Varstvo postopka odločanja teh institucij — Okolje — Aarhuska konvencija — Uredba (ES) št. 1367/2006 — Člen 6(1) — Javni interes za razkritje informacij o okolju — Informacije o napravah na nemškem ozemlju, na katere se nanaša zakonodaja Unije o sistemu izmenjave pravic do emisije toplogrednih plinov, ki so jih nemški organi predložili Evropski komisiji — Delna zavrnitev dostopa)

(2017/C 293/02)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (zastopnika: S. Altenschmidt in P.-A. Schütter, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopniki: H. Krämer, F. Clotuche-Duvieusart in P. Mihaylova, agenti)

Izrek

1. Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 11. decembra 2014, Saint-Gobain Glass Deutschland/Komisija (T-476/12, neobjavljena, EU:T:2014:1059), se razveljavi.
2. Sklep Komisije z dne 17. januarja 2013, s katerim je ta zavrnila polni dostop do seznama, ki ga je Zvezna republika Nemčija predložila Komisiji v okviru postopka iz člena 15(1) Sklepa Komisije 2011/278/EU z dne 27. aprila 2011 o določitvi prehodnih pravil za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije na ravni Unije v skladu s členom 10a Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta v delu, v katerem ta dokument vsebuje informacije v zvezi z nekaterimi napravami družbe Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH na nemškem ozemlju glede začasne dodelitve ter dejavnosti in ravni zmogljivosti glede emisij ogljikovega dioksida (CO₂) med letoma 2005 in 2010, učinkovitosti naprav in letnih pravic do emisije, začasno dodeljenih za obdobje med letoma 2013 in 2020, se razglasi za nič.
3. Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov postopka na prvi stopnji in pritožbenega postopka, ki ga je sprožila družba Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH.

⁽¹⁾ UL C 138, 27.4.2015.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 13. julija 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Združeno kraljestvo) – London Borough of Ealing/ Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Zadeva C-633/15) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Obdavčenje — Davek na dodano vrednost (DDV) — Direktiva 2006/112/ES — Oprostitev storitev, ki so tesno povezane s športom — Člen 133 — Izključitev iz oprostitve v primeru tveganja izkrivljanja konkurence, ki v slabši položaj postavlja komercialna podjetja, zavezanca za DDV — Storitve, ki jih opravljajo neprofitne organizacije, ki so osebe javnega prava)

(2017/C 293/03)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: London Borough of Ealing

Tožena stranka: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Izrek

1. Člen 133, drugi odstavek, Direktive Sveta 2006/112 z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalnim predpisom države članice, v skladu s katerimi je odobritev tega, da so subjekti, ki so osebe javnega prava in ki opravljajo storitve, ki so v tesni povezavi s športom ali telesno vzgojo, v smislu člena 132(1)(m) te direktive, oproščeni plačila davka na dodano vrednost (DDV), odvisna od izpolnitve pogoja iz člena 133, prvi odstavek, točka (d), navedene direktive, čeprav, prvič, ta država članica 1. januarja 1989 vseh teh storitev ni določila kot predmet DDV in, drugič, zadevne storitve niso bile oproščene plačila DDV, preden je bil navedeni pogoj naložen.
2. Člen 133, drugi odstavek, Direktive 2006/112 je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalnim predpisom, kakršni so obravnavani v postopku v glavni stvari, kadar ti predpisi določajo, da se neprofitnim organizacijam, ki so osebe javnega prava in ki opravljajo storitve, ki so v tesni povezavi s športom ali telesno vzgojo, v smislu člena 132(1)(m) navedene direktive, odobri oprostitvev plačila DDV, če je izpolnjen pogoj iz člena 133, prvi odstavek, točka (d), te direktive, ne da bi se ta pogoj uporabljal tudi za neprofitne organizacije, ki niso osebe javnega prava in opravljajo take storitve.

⁽¹⁾ UL C 59, 15.2.2016.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 13. julija 2017 – Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) in drugi/ Evropska komisija, Evropska agencija za kemikalije, Assogalvanica in drugi

(Zadeva C-651/15 P) ⁽¹⁾

(„Pritožba — Uredba (ES) št. 1907/2006 (REACH) — Člen 58(2) — Avtorizacija — Snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost — Izjema — Uredba, ki spreminja Prilogo XIV k Uredbi (ES) št. 1907/2006 — Vključitev kromovega trioksida v seznam snovi, za katere je potrebna avtorizacija)

(2017/C 293/04)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožniki: Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO), Adolf Krämer GmbH & Co. KG, AgO Argentum GmbH, in drugi (celoten seznam v pritožbi) (zastopnika: C. Mereu, odvetnik, J. Beck, Solicitor)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija (zastopnika: K. Mifsud-Bonnici in K. Talabér-Ritz, agenta), Evropska agencija za kemikalije (ECHA) (zastopnika: W. Broere in M. Heikkilä), Assogalvanica, Ecometal, Comité européen des traitements de surfaces (CETS), in drugi (celoten seznam v pritožbi) (zastopnika: C. Mereu, odvetnik, J. Beck, Solicitor)

Intervenientka v podporo Evropske komisije: Francoska republika (zastopnika: D. Colas in J. Traband, agenta)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) in drugi pritožniki, katerih imena so navedena v Prilogi I k tej sodbi, poleg svojih stroškov nosijo tudi stroške, ki jih je priglasila Evropska komisija.
3. Francoska republika in Evropska agencija za kemikalije (ECHA) nosita svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 78, 29.2.2016.

Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 13. julija 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Italija) – Malpensa Logistica Europa SpA/SEA – Società Esercizi Aeroportuali SpA

(Zadeva C-701/15) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Javna naročila — Promet — Pojem „izkoriščanje geografskega območja za zagotavljanje letališke infrastrukture ali infrastrukture v drugih terminalih letalskim prevoznikom“ — Direktivi 2004/17/ES in 96/67/ES — Nacionalna zakonodaja, ki ne določa predhodnega javnega razpisa za dodelitev letaliških prostorov)

(2017/C 293/05)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Malpensa Logistica Europa SpA

Tožena stranka: SEA – Società Esercizi Aeroportuali SpA

ob udeležbi: Beta-Trans SpA

Izrek

Člen 7 Direktive 2004/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov javnih naročil naročnikov v vodnem, energetskem in transportnem sektorju ter sektorju poštnih storitev je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalnim predpisom, kakršni so ti v postopku v glavni stvari, ki ne določajo predhodnega postopka javnega razpisa za dodelitve – tudičasne – prostorov za letališko zemeljsko oskrbo, za katere upravljavec letališča ne plača denarnega nadomestila.

⁽¹⁾ UL C 136, 18.4.2016.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 13. julija 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovaška) – INGSTEEL spol. sro, Metrostav as/Úrad pre verejné obstarávanie

(Zadeva C-76/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Javna naročila — Direktiva 2004/18/ES — Člen 47(1), (4) in (5) — Ekonomska in finančna sposobnost ponudnika — Direktivi 89/665/EGS in 2007/66/ES — Pravno sredstvo zoper odločbo o izključitvi ponudnika iz postopka javnega razpisa — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Člen 47 — Pravica do učinkovitega pravnega sredstva)

(2017/C 293/06)

Jezik postopka: slovaščina

Predložitevno sodišče

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: INGSTEEL spol. sro, Metrostav as

Tožena stranka: Úrad pre verejné obstarávanie

Ob udeležbi: Slovenský futbalový zväz

Izrek

1. Člen 47(1)(a) in (4) Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da naročnik ponudnika izključi iz javnega naročila, ker zadnjenavedeni ne izpolnjuje pogoja glede ekonomske in finančne zmogljivosti, ki je določen v obvestilu o javnem naročilu in se nanaša na predložitev potrdila, ki ga je izdala bančna ustanova in na podlagi katerega se zadnjenavedena zavezuje odobriti kredit v višini zneska, ki je določen v tem obvestilu o javnem naročilu, in jamčiti ponudniku razpoložljivost tega zneska med celotno izvedbo javnega naročila.
2. Člen 47(5) Direktive 2004/18 je treba razlagati tako, da lahko, če se v obvestilu o javnem naročilu zahteva predložitev potrdila, ki ga je izdala bančna ustanova in na podlagi katerega se zadnjenavedena zavezuje odobriti kredit v višini zneska, ki je določen v tem obvestilu o javnem naročilu, in jamčiti ponudniku razpoložljivost tega zneska med celotno izvedbo javnega naročila, okoliščina, da bančne ustanove, ki jih je ponudnik za to zaprosil, menijo, da mu ne morejo izdati potrdila v skladu s tako določenimi pogoji, pomeni „utemeljen razlog“ v smislu tega člena, ki navedenemu ponudniku, če je to primerno, dovoljuje, da izkaže svojo ekonomsko in finančno sposobnost s kakršnim koli drugim dokumentom, ki ga naročnik ocenjuje kot ustreznega, če ponudnik objektivno ni imel možnosti predložiti dokazila, ki jih naročnik zahteva, kar pa mora presoditi predložitevno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 270, 25.7.2017.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 13. julija 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovaška) – Radosław Szoja/Sociálna poisťovňa

(Zadeva C-89/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Izvajanje sistemov socialne varnosti — Delavci migranti — Oseba, ki opravlja dejavnost kot zaposlena oseba in samozaposlena oseba v dveh različnih državah članicah — Določitev zakonodaje, ki se uporablja — Uredba (ES) št. 883/2004 — Člen 13(3) — Uredba (ES) št. 987/2009 — Člen 14(5b) — Člen 16 — Učinki odločb upravne komisije za koordinacijo sistemov socialne varnosti — Nedopustnost)

(2017/C 293/07)

Jezik postopka: slovaščina

Predložitevno sodišče

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Stranke v postopku v glavni stvari

Prizožnik: Radosław Szoja

Nasprotna stranka: Sociálna poisťovňa

ob udeležbi: WEBUNG, s.r.o.

Izrek

Člen 13(3) Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) št. 465/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012, je treba razlagati tako, da je za določitev nacionalne zakonodaje, ki se na podlagi te določbe uporablja za osebo, kakršna je tožeča stranka iz postopka v glavni stvari, ki običajno opravlja dejavnost zaposlene osebe in dejavnost samozaposlene osebe v različnih državah članicah, treba upoštevati zahteve iz člena 14(5b) in člena 16 Uredbe (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe št. 883/2004, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 465/2012.

⁽¹⁾ UL C 175, 17.5.2016.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 13. julija 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Szolnoki Közigazgatási és Munkügyi Bíróság – Madžarska) – Túrkevei Tejtermelő Kft./Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

(Zadeva C-129/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Okolje — Člena 191 in 193 PDEU — Direktiva 2004/35/ES — Uporaba ratione materiae — Onesnaženje zraka z nezakonitim sežigom odpadkov — Načelo „plača povzročitelj obremenitve“ — Nacionalna zakonodaja, ki vzpostavlja solidarno odgovornost med lastnikom zemljišča, na katerem je prišlo do onesnaženja, in onesnaževalcem)

(2017/C 293/08)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Szolnoki Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Túrkevei Tejtermelő Kft.

Tožena stranka: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

Izrek

1. Določbe Direktive 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode v povezavi s členoma 191 in 193 PDEU je treba razlagati tako, da če zadevni položaj v postopku v glavni stvari spada na področje uporabe Direktive 2004/35, kar mora preveriti predložitveno sodišče, te ne nasprotujejo nacionalni zakonodaji, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki poleg upraviteljev zemljišč, na katerih je prišlo do nezakonitega onesnaženja, opredeljuje drugo skupino oseb, ki so solidarno odgovorne za tako okoljsko škodo, in sicer lastnike navedenih zemljišč, ne da bi bilo treba dokazati vzročno zvezo med ravnanjem lastnikov in ugotovljeno škodo, če je ta zakonodaja v skladu s splošnimi načeli prava Unije in drugimi upoštevnimi določbami pogodb EU in DEU ter sekundarnimi akti prava Unije.
2. Člen 16 Direktive 2004/35 in člen 193 PDEU je treba razlagati tako, da če zadevni položaj iz postopka v glavni stvari spada na področje uporabe Direktive 2004/35, ne nasprotujeta nacionalni zakonodaji iz postopka v glavni stvari, v skladu s katero lastniki zemljišč, na katerih je prišlo do nezakonitega onesnaženja, z upravitelji teh zemljišč niso le solidarno odgovorni za tako okoljsko škodo, temveč jim lahko pristojni nacionalni organ naloži tudi globo, če taka zakonodaja lahko prispeva k uresničitvi cilja strožjega varstva in če načini določanja globe ne presegaajo tistega, kar je nujno za uresničitev tega cilja, kar mora preveriti nacionalno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 211, 13.6.2016.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 13. julija 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour d'appel de Mons – Belgija) – Christian Ferenschild/JPC Motor SA

(Zadeva C-133/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Prodaja potrošniškega blaga in z njim povezane garancije — Direktiva 1999/44/ES — Člen 5(1) — Obdobje odgovornosti prodajalca — Zastaralni rok — Člen 7(1), drugi pododstavek — Rabljeno blago — Dogovor o omejitvi odgovornosti prodajalca)

(2017/C 293/09)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour d'appel de Mons

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Christian Ferenschild

Nasprotna stranka v postopku s pritožbo: JPC Motor SA

Izrek

Člen 5(1) in člen 7(1), drugi pododstavek, Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o nekaterih vidikih prodaje potrošniškega blaga in z njim povezanih garancij je treba razlagati tako, da nasprotujeta pravilu nacionalnega prava, ki dopušča, da je zastaralni rok za vložitev tožbe potrošnika krajši od dveh let od dobave blaga, kadar je navedena država članica izkoristila možnost, ki izhaja iz druge od določb te direktive, in kadar sta se prodajalec in potrošnik dogovorila za obdobje odgovornosti prodajalca, ki je krajše od dveh let, to je eno leto, za zadevno rabljeno blago.

(¹) UL C 191, 30.5.2016.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 13. julija 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litva) – „Vakarų Baltijos laivų statykla“ UAB/ Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Zadeva C-151/16) (¹)

(Predhodno odločanje — Direktiva 2003/96/ES — Obdavčitev energentov in električne energije — Člen 14(1)(c) — Oprostitev za energente, ki se uporabljajo kot gorivo za plovbo po vodah Evropske unije in za proizvodnjo električne energije na plovilih — Gorivo, ki ga ladja uporablja za plovbo iz kraja, kjer je bila zgrajena, v pristanišče v drugi državi članici, zato da bo tam prevzela prvi komercialni tovar)

(2017/C 293/10)

Jezik postopka: litvanščina

Predložitevno sodišče

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: „Vakarų Baltijos laivų statykla“ UAB

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Izrek

1. Člen 14(1)(c) Direktive Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije je treba razlagati tako, da se oprostitev iz te določbe uporabi za gorivo, ki se uporablja za plovbo ladje brez tovora iz pristanišča ene države članice – v obravnavanem primeru tistega, v katerem je bila ta ladja zgrajena – v pristanišče druge države članice, zato da bi ta ladja tam prevzela blago, ki ga bo nato treba prepeljati v pristanišče tretje države članice.
2. Člen 14(1)(c) Direktive 2003/96 je treba razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki izključuje uporabo oprostitve iz te določbe, ker je bila oskrba ladje z energenti izvršena, ne da bi bile spoštovane formalne zahteve, ki so določene s to ureditvijo, čeprav je ta oskrba v skladu z vsemi pogoji uporabe, ki so določeni v navedeni določbi.

(¹) UL C 191, 30.5.2016.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 13. julija 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia del País Vasco – Španija) – E/Subdelegación del Gobierno en Álava

(Zadeva C-193/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Državljanstvo Unije — Pravica do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic — Direktiva 2004/38/ES — Člen 27(2), drugi pododstavek — Omejitve pravice do vstopa in pravice do prebivanja zaradi javnega reda, javne varnosti ali javnega zdravja — Odstranitev zaradi javnega reda ali javne varnosti — Obnašanje, ki predstavlja resnično, sedanjo in dovolj resno grožnjo, ki prizadene osnovne interese družbe — Resnična in sedanja grožnja — Pojem — Državljan Unije, ki prebiva v državi članici gostiteljici, kjer prestaja zaporno kazen, izrečeno zaradi pregona ponavljajočih se kaznivih dejanj spolne zlorabe mladoletnikov)

(2017/C 293/11)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Stranki*e v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka/pritožnik: E

Tožena stranka: Subdelegación del Gobierno en Álava

Izrek

Člen 27(2), drugi pododstavek, Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC je treba razlagati tako, da okoliščina, da je oseba ob sprejetju odločbe o odstranitvi v zaporu in se ji v bližnji prihodnosti ne obeta izpustitev na prostost, ne izključuje možnosti, da bi njeno obnašanje lahko pomenilo resnično in sedanjo grožnjo za osnovne interese družbe države članice gostiteljice.

⁽¹⁾ UL C 251, 11.7.2016.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 13. julija 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Arbeitsgericht Verden – Nemčija) – Ute Kleinsteuber/Mars GmbH

(Zadeva C-354/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Socialna politika — Direktiva 2000/78/ES — Členi 1, 2 in 6 — Enako obravnavanje — Prepoved vsakršne diskriminacije na podlagi spola — Poklicna pokojnina — Direktiva 97/81/ES — Okvirni sporazum o delu s krajšim delovnim časom — Določba 4, točki 1 in 2 — Pravila za izračun pridobljenih pokojninskih pravic — Zakonodaja države članice — Različno obravnavanje delavcev, ki so zaposleni s krajšim delovnim časom)

(2017/C 293/12)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Nemčija

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ute Kleinsteuber

Tožena stranka: Mars GmbH

Izrek

1. Določbo 4, točki 1 in 2, Okvirnega sporazuma o delu s krajšim delovnim časom, sklenjenega 6. junija 1997, ki je v Prilogi k Direktivi Sveta 97/81/ES z dne 15. decembra 1997 o okvirnem sporazumu o delu s krajšim delovnim časom, sklenjenim med UNICE, CEEP in ETUC, kakor je bila spremenjena, in člen 4 Direktive 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta nacionalni zakonodaji, ki pri izračunu zneska poklicne pokojnine razlikuje med plačo, nižjo od mejne vrednosti podlage za izračun prispevkov za obvezno pokojninsko zavarovanje, in plačo, ki zadnjo presega, in s tem plače iz naslova zaposlitve s krajšim delovnim časom ne obravnava tako, da bi se najprej ugotovil znesek plače, nakazane za ustrezno zaposlitev s polnim delovnim časom, nato bi se določil delež nad in pod mejno vrednostjo podlage za izračun prispevkov ter bi se nazadnje to razmerje uporabilo za znižano plačo za zaposlitev s krajšim delovnim časom.
2. Določbo 4, točki 1 in 2, navedenega sporazuma in člen 4 Direktive 2006/54 je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta nacionalni zakonodaji, ki pri izračunu zneska poklicne pokojnine delavke, ki je bila zaposlena za obdobja s polnim delovnim časom in za obdobja s krajšim delovnim časom, določa enotno stopnjo delovne aktivnosti za celotno obdobje delovnega razmerja, če ta metoda za izračun starostne pokojnine ne krši načela prorata temporis. Predložitveno sodišče mora ugotoviti, ali je tako.
3. Člene 1, 2 in 6(1) Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalni zakonodaji, ki določa poklicno pokojnino, katere znesek ustreza razmerju med dejanskim obdobjem zaposlitve in dolžino obdobja od nastopa zaposlitve v podjetju do dopolnitve običajne upokojitvene starosti, ki je predpisana v obveznem pokojninskem zavarovanju, ter s tem predpisuje najvišjo delovno dobo, ki se lahko upošteva.

⁽¹⁾ UL C 350, 26.9.2016.

Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 13. julija 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Højesteret – Danska) – Assens Havn/Navigators Management (UK) Limited

(Zadeva C-368/16) ⁽¹⁾

(„Predhodno odločanje — Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Uredba (ES) št. 44/2001 — Pristojnost v zvezi z zavarovanji — Nacionalna zakonodaja, ki pod nekaterimi pogoji določa pravico oškodovanca, da vloži tožbo neposredno zoper zavarovalnico povzročitelja nesreče — Dogovor o pristojnosti, sklenjen med zavarovalnico in povzročiteljem škode)

(2017/C 293/13)

Jezik postopka: danščina

Predložitveno sodišče

Højesteret

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Assens Havn

Tožena stranka: Navigators Management (UK) Limited

Izrek

Člen 13, točka 5, Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah v povezavi s členom 14, točka 2(a), te uredbe je treba razlagati tako, da oškodovanca, ki ima na voljo neposredno tožbo zoper zavarovalnico povzročitelja škode, ki mu je nastala, ne zavezuje dogovor o pristojnosti, sklenjen med to zavarovalnico in tem povzročiteljem.

(¹) UL C 314, 29.8.2016.

Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 13. julija 2017 – Evropska komisija/Kraljevina Španija

(Zadeva C-388/16) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Sodba Sodišča, s katero je bila ugotovljena neizpolnitev obveznosti — Neizvršitev — Člen 260(2) PDEU — Denarne sankcije — Pavšalni znesek)

(2017/C 293/14)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnici: L. Nicolae in S. Pardo Quintillán, agentki)

Tožena stranka: Kraljevina Španija (zastopnika: M. A. Sampol Pucurull in A. Rubio González, agenta)

Izrek

1. Kraljevina Španija s tem, da na datum izteka roka, določenega v uradnem opominu, ki ga je izdala Evropska komisija, in sicer 20. septembra 2015, ni sprejela ukrepov za izvršitev sodbe z dne 11. decembra 2014, Komisija/Španija (C-576/13, neobjavljena, EU:C:2014:2430), ni izpolnila svojih obveznosti iz člena 260(1) PDEU.
2. Kraljevini Španiji se naloži, da Evropski komisiji plača pavšalni znesek v višini 3 milijonov EUR.
3. Kraljevini Španiji se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 314, 29.8.2016.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 13. julija 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Corte suprema di cassazione – Italija) – Bayerische Motoren Werke AG/Acacia Srl

(Zadeva C-433/16) (¹)

(Predhodno odločanje — Sodna pristojnost v civilnih in gospodarskih zadevah — Uredba (ES) št. 44/2001 — Intelektualna lastnina — Modeli Skupnosti — Uredba (ES) št 6/2002 — Člena 81 in 82 — Tožba za ugotovitev nekršitev — Pristojnost sodišč držav članic za modele Skupnosti na ozemlju, na katerem ima tožena stranka stalno prebivališče)

(2017/C 293/15)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Corte suprema di cassazione

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica v postopku s kasacijsko pritožbo: Bayerische Motoren Werke AG

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Acacia Srl

Izrek

1. Člen 24 Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah je treba razlagati tako, da ugovora, ki se nanaša na nepristojnost sodišča, ki odloča o sporu, in ki je v prvem obrambnem aktu naveden podredno glede na druge procesne ugovore, navedene v istem aktu, ni mogoče šteti za priznanje pristojnosti sodišča, ki odloča o sporu, in zato ne nastane dogovor o pristojnosti na podlagi tega člena.
2. Člen 82 Uredbe Sveta (ES) št. 6/2002 z dne 12. decembra 2001 o modelih Skupnosti je treba razlagati tako, da je treba tožbe za ugotovitev nekršitev iz člena 81(b) te uredbe, če ima tožena stranka stalno prebivališče v državi članici Evropske unije, vložiti pri sodiščih za modele Skupnosti te države članice, razen če obstaja dogovor o pristojnosti v smislu člena 23 ali člena 24 Uredbe št. 44/2001 ter z izjemo primerov litispendence in sorodnih pravnih iz navedenih uredb.
3. Pravilo o pristojnosti iz člena 5, točka 3, Uredbe št. 44/2001 se ne uporablja za tožbe za ugotovitev nekršitev iz člena 81(b) Uredbe št. 6/2002.
4. Pravilo o pristojnosti iz člena 5, točka 3, Uredbe št. 44/2001 se ne uporablja za zahtevka v zvezi z zlorabo prevladujočega položaja in nelojalno konkurenco, ki sta povezana s tožbo za ugotovitev nekršitev modela Skupnosti, saj se s tem, da se tema zahtevkoma ugotovi, predpostavlja, da je bilo negativni ugotovitveni tožbi predhodno ugodeno.

(¹) UL C 410, 7.11.2016.

Pritožba, ki jo je T. V. Vatsava vložila 3 maja 2017 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 7. aprila 2017 v zadevi T-920/16, Vatsava/Evropsko sodišče za človekove pravice

(Zadeva C-231/17 P)

(2017/C 293/16)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnik: Tsanka Vaskova Vatsava (zastopnica: K. Mladenova, odvetnica)

Druga stranka v postopku: Evropsko sodišče za človekove pravice

Sodišče (osmi senat) je s sklepom z dne 6. julija 2017 odločilo, da je pritožba nedopustna.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 22. maja 2017 – Coöperatie Mobilisation for the Environment UA, Vereniging Leefmilieu/College van gedeputeerde staten van Limburg, College van gedeputeerde staten van Gelderland

(Zadeva C-293/17)

(2017/C 293/17)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Raad van State

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeci stranki: Coöperatie Mobilisation for the Environment UA, Vereniging Leefmilieu

Toženi stranki: College van gedeputeerde staten van Limburg, College van gedeputeerde staten van Gelderland

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali gre lahko pri dejavnosti, ki zato, ker ne posega fizično v naravno okolje, ne sodi pod pojem „projekt“ v smislu člena 1 (2)(a) Direktive 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje⁽¹⁾ (UL 2012, L 26), za projekt v smislu člena 6(3) Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst⁽²⁾ (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 102), ker bi dejavnost lahko pomembno vplivala na območje Natura 2000?
2. Če se domneva, da je vnos gnojil v tla projekt: ali je treba, če je ta vnos v tla potekal zakonito, preden se je člen 6(3) Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 102) začel uporabljati za območje Natura 2000, in trenutno še vedno poteka, ugotoviti, da gre za en in isti projekt, čeprav se ni vedno gnojilo na istih zemljiščih, v istih količinah in z istimi tehnikami?

Ali je za presojo vprašanja, ali gre za en in isti projekt, pomembna okoliščina, da se količina usedline dušika z vnosom gnojil v tla ni povečala, po tem ko se je člen 6(3) Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 102) začel uporabljati za območje Natura 2000?

3. Ali člen 6(3) Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 102) nasprotuje zakonski ureditvi, katere namen je izvzeti dejavnost, ki je neločljivo povezana s projektom in jo je zato tudi treba presojati kot projekt, na primer pašno rejo živine v okviru mlečnega gospodarstva, iz obveznosti pridobitve dovoljenja, zaradi česar za to dejavnost ni potrebno posamično soglasje, če se domneva, da je bila za učinke dejavnosti, ki je bila dopuščena brez dovoljenja, pred sprejetjem te zakonske ureditve opravljena presoja posledic?
 - 3a. Ali člen 6(3) Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 102) nasprotuje zakonski ureditvi, katere namen je izvzeti določeno skupino projektov, na primer vnos gnojil v tla, iz obveznosti pridobitve dovoljenja, zaradi česar se jo dopusti brez posamičnega soglasja, če se domneva, da je bila za učinke projektov, ki so bili dopuščeni brez dovoljenja, pred sprejetjem te zakonske ureditve opravljena presoja posledic?
4. Ali zahtevam člena 6(3) Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 102) zadosti presoja posledic, na kateri temelji izjema od obveznosti pridobitve dovoljenja za pašno rejo živine in vnos gnojil v tla, v okviru katere so bili upoštevani dejanski in pričakovani obseg ter dejanska in pričakovana intenzivnost teh dejavnosti in ki je vodila do sklepa, da je v povprečju v okviru teh dejavnosti mogoče izključiti povečanje količine usedline dušika?
 - 4a. Ali je v tej zvezi pomembno, da je izjema od obveznosti pridobitve dovoljenja povezana s Programma Aanpak Stikstof 2015-2021 (PAS), v katerem se izhaja iz zmanjšanja skupne količine usedline dušika na naravnih vrednostih, ki so občutljive za dušik, na območjih Natura 2000, in da se gibanje količine usedlin na območjih Natura 2000 letno nadzira v okviru Programma Aanpak Stikstof 2015-2021, pri čemer se, če je zmanjšanje manj ugodno, kakor se je domnevalo v presoji posledic programa, po potrebi izvedejo prilagoditve?
5. Ali se lahko v presojo posledic v smislu člena 6(3) Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 102), opravljeno za program, kot je Programma Aanpak Stikstof 2015-2021, vključijo pozitivni učinki ohranitvenih in ustreznih ukrepov za obstoječa območja habitatnih tipov in habitatov, ki se sprejmejo v povezavi z obveznostmi iz člena 6(1) in (2) te direktive?
 - 5a. Če je odgovor na vprašanje 5 pritrdilen: ali se lahko pozitivni učinki ohranitvenih in ustreznih ukrepov vključijo v presojo posledic za program, če ti ukrepi ob izvajanju presoje posledic še niso bili izvedeni in se njihov pozitivni učinek še ni pokazal?

Ali je – če se zavzame stališče, da presoja posledic vsebuje dokončne ugotovitve o učinkih omenjenih ukrepov, ki temeljijo na najboljših upoštevnih znanstvenih spoznanjih, – v zvezi s tem pomembno, da se izvajanje in izidi ukrepov nadzorujejo in – če se pri nadzoru izkaže, da so učinki manj ugodni, kot se je domnevalo v presoji posledic, – da se po potrebi izvedejo prilagoditve?

6. Ali se lahko v presojo posledic v smislu člena 6(3) Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 102) vključijo pozitivni učinki samostojnega zmanjšanja količine usedline dušika, ki bi se lahko pokazalo v obdobju, v katerem velja Programma Aanpak Stikstof 2015–2021?

Ali je – če se zavzame stališče, da presoja posledic vsebuje dokončne ugotovitve o omenjenih gibanjih, ki temeljijo na najboljših upoštevnih znanstvenih spoznanjih, – v zvezi s tem pomembno, da se samostojno zmanjšanje količine usedline dušika nadzoruje in – če se pri nadzoru izkaže, da je zmanjšanje manj ugodno, kot se je domnevalo v presoji posledic, – se po potrebi izvedejo prilagoditve?

7. Ali se lahko sanacijski ukrepi, ki se sprejmejo v okviru v okviru programa, kakršen je Programma Aanpak Stikstof 2015–2021, in s katerimi se preprečuje, da lahko nek dejavnik, ki obremenjuje okolje, na primer usedline dušika, škodljivo vpliva na obstoječa območja habitatnih tipov ali habitatov, razumejo kot varstveni ukrep v smislu točke 28 sodbe Sodišča z dne 15. maja 2014 v zadevi Briels in drugi (C-521/12, ECLI:EU:C:2014:330), ki se lahko vključijo v presojo posledic v smislu člena 6(3) Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 102)?

- 7a. Če je odgovor na vprašanje 7 pritrdilen: ali se lahko pozitivni učinki varstvenih ukrepov, ki se lahko vključijo v presojo posledic, vključijo v to presojo, če navedeni ukrepi ob izvajanju presoje posledic še niso bili izvedeni in se njihov pozitiven učinek še ni pokazal?

Ali je – če se zavzame stališče, da presoja posledic vsebuje dokončne ugotovitve o učinkih omenjenih ukrepov, ki temeljijo na najboljših upoštevnih znanstvenih spoznanjih, – v zvezi s tem pomembno, da se izvajanje in izidi ukrepov nadzorujejo in – če se pri nadzoru izkaže, da so učinki manj ugodni, kot se je domnevalo v presoji posledic, – se po potrebi izvedejo prilagoditve?

8. Ali je pooblastilo za naložitev obveznosti v smislu člena 2.4 Wet natuurbescherming (zakon o varstvu narave), ki ga mora uporabiti pristojni organ, če je to glede na cilje ohranjanja potrebno za območje Natura 2000, kar zadeva pašno rejo živine in vnos gnojil v tla, zadosten preventivni instrument za prenos člena 6(2) Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 102) v nacionalno zakonodajo?

⁽¹⁾ UL 2012, L 26, str. 1.

⁽²⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 102

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 22. maja 2017 –
Stichting Werkgroep Behoud de Peel/College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant**

(Zadeva C-294/17)

(2017/C 293/18)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Raad van State

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Stichting Werkgroep Behoud de Peel

Tožena stranka: College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali člen 6(2) in (3) Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst⁽¹⁾ (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 102, direktiva o habitatih) nasprotuje zakonski ureditvi, katere namen je izvzeti projekte in druga dejanja, ki povzročajo količino usedline dušika, ki ne presega praga ali mejne vrednosti, iz obveznosti pridobitve dovoljenja in jih zato dovoliti brez posamičnega soglasja, če se domneva, da je bila za skupne učinke vseh projektov in drugih dejanj, za katere se lahko uporablja ta zakonska ureditev, pred njenim sprejetjem opravljena presoja posledic?
2. Ali člen 6(2) in (3) Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 102) nasprotuje temu, da se presoja posledic, ki je bila opravljena za program, v okviru katerega se je presojala določena skupna količina usedline dušika, uporabi kot podlaga za izdajo dovoljenja (posamičnega soglasja) za projekt ali drugo dejanje, ki povzroča količino usedline dušika, ki je znotraj največje dovoljene količine usedline dušika, za katero je bila v okviru programa opravljena presoja posledic?
3. Ali se lahko v presojo posledic v smislu člena 6(3) Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 102), opravljeno za program, kot je Programma Aanpak Stikstof 2015–2021, vključijo pozitivni učinki ohranitvenih in ustreznih ukrepov za obstoječa območja habitatnih tipov in habitatov, ki se sprejmejo v povezavi z obveznostmi iz člena 6(1) in (2) te direktive?
 - 3a. Če je odgovor na tretje vprašanje pritrdilen: Ali se lahko pozitivni učinki ohranitvenih in ustreznih ukrepov vključijo v presojo posledic za program, če ti ukrepi ob izvajanju presoje posledic še niso bili izvedeni in se njihov pozitiven učinek še ni pokazal?

Ali je – če se zavzame stališče, da presoja posledic vsebuje dokončne ugotovitve o učinkih omenjenih ukrepov, ki temeljijo na najboljših upoštevnih znanstvenih spoznanjih, – v zvezi s tem pomembno, da se izvajanje in izidi ukrepov nadzorujejo in – če se pri nadzoru izkaže, da so učinki manj ugodni, kot se je domnevalo v presoji posledic, – da se po potrebi izvedejo prilagoditve?

4. Ali se lahko v presojo posledic v smislu člena 6(3) Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 102) vključijo pozitivni učinki samostojnega zmanjšanja količine usedline dušika, ki bi se lahko pokazalo v obdobju, v katerem velja Programma Aanpak Stikstof 2015–2021?

Ali je – če se zavzame stališče, da presoja posledic vsebuje dokončne ugotovitve o omenjenih gibanjih, ki temeljijo na najboljših upoštevnih znanstvenih spoznanjih, – v zvezi s tem pomembno, da se samostojno zmanjšanje količine usedline dušika nadzoruje in – če se pri nadzoru izkaže, da je zmanjšanje manj ugodno, kot se je domnevalo v presoji posledic, – se po potrebi izvedejo prilagoditve?

5. Ali se lahko sanacijski ukrepi, ki se sprejmejo v okviru Programma Aanpak Stikstof 2015–2021 in s katerimi se preprečuje, da lahko nek dejavnik, ki obremenjuje okolje, na primer usedline dušika, škodljivo vpliva na obstoječa območja habitatnih tipov ali habitatov, razumejo kot varstveni ukrep v smislu točke 28 sodbe Sodišča z dne 15. maja 2014 v zadevi Briels in drugi (C-521/12, ECLI:EU:C:2014:330), ki se lahko vključi v presojo posledic v smislu člena 6 (3) Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 102)?

5a. Če je odgovor na peto vprašanje pritrdilen: Ali se lahko pozitivni učinki varstvenih ukrepov, ki se lahko vključijo v presojo posledic, vključijo v to presojo, če navedeni ukrepi ob izvajanju presoje posledic še niso bili izvedeni in se njihov pozitiven učinek še ni pokazal?

Ali je – če se zavzame stališče, da presoja posledic vsebuje dokončne ugotovitve o učinkih omenjenih ukrepov, ki temeljijo na najboljših upoštevnih znanstvenih spoznanjih, – v zvezi s tem pomembno, da se izvajanje in izidi ukrepov nadzorujejo in – če se pri nadzoru izkaže, da so učinki manj ugodni, kot se je domnevalo v presoji posledic, – se po potrebi izvedejo prilagoditve?

⁽¹⁾ UL 1992, L 206, str. 7.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 31. maja 2017 –
Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) in drugi/Z**

(Zadeva C-326/17)

(2017/C 293/19)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Raad van State

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožniki: Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW), X, Y

Drugi udeleženec postopka: Z

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se Direktiva Sveta 1999/37/ES z dne 29. aprila 1999 o dokumentih za registracijo vozil ⁽¹⁾ uporablja za motorna vozila, ki so obstajala že pred 29. aprilom 2009, torej od takrat, ko morajo države članice uporabljati zakone in upravne predpise za prenos Direktive 2007/46/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila ⁽²⁾?
2. Ali je motorno vozilo, ki je po eni strani sestavljeno iz bistvenih sestavnih delov, ki so bili izdelani pred začetkom uporabe Direktive 2007/46, in po drugi strani iz bistvenih sestavnih delov, ki so bili dodani šele po začetku uporabe te direktive, motorno vozilo, ki je obstajalo že pred začetkom uporabe direktive ali pa je bilo tako motorno vozilo izdelano šele po začetku uporabe direktive?
3. Ali na podlagi člena 3(2) Direktive 1999/37 obveznost registracije v smislu člena 4 te direktive velja brez omejitev, če v potrdilo o registraciji pri določenih kodah Skupnosti (ki morajo biti v skladu s prilogami direktive nujno navedene) niso vneseni podatki, v kolikor je mogoče te podatke preprosto ugotoviti?
4. Ali je v skladu s členom 4 Direktive 1999/37 dopustno, da se prizna potrdilo o registraciji, ki ga je izdala druga država članica, vendar pa se kljub temu opravi tehnični pregled vozila v smislu člena 24(6) Direktive 2007/46 in se, če vozilo ne ustreza tehničnim določbam države članice, izdaja potrdila o registraciji zavrne?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 4, str. 351.

⁽²⁾ UL 2007, L 263.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshofs (Nemčija) 2. junija 2017 –
Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V./Germanwings GmbH**

(Zadeva C-330/17)

(2017/C 293/20)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagateljica revizije: Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V.

Nasprotna stranka v revizijskem postopku: Germanwings GmbH

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali morajo biti letalske prevoznine za letalske prevoze v Skupnosti na podlagi člena 23(1), drugi in tretji stavek, Uredbe št. 1008/2008/ES⁽¹⁾, ki niso izražene v eurih, navedene v določeni valuti?
2. Če je odgovor na vprašanje 1 pritrdilen:

V kakšni lokalni valuti so lahko navedene cene iz člena 2, točka 18 in člena 23(1), drugi in tretji stavek, Uredbe št. 1008/2008/ES, če letalski prevoznik s sedežem v državi članici (tukaj Nemčiji) v razmerju do potrošnikov na spletu oglašuje in ponuja zračni prevoz s krajem odhoda leta v drugi državi članici (tukaj Združeno kraljestvo)?

Ali je v tej zvezi pomembno, da se za ponudbo uporablja spletni naslov z nacionalno vrhno domeno države članice (tukaj: www.germanwings.de), iz katerega je razvidna država članica sedeža letalskega prevoznika, in da se potrošnik nahaja v tej državi članici?

Ali je pomembno, da vsi ali pretežni del letalskih prevoznikov sporne cene prikazujejo v lokalni valuti, ki velja v kraju odhoda leta?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o skupnih pravilih za opravljanje zračnih prevozov v Skupnosti (UL L 293, str. 3).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundespatentgerichts (Nemčija) 13. junija 2017 – EA in drugi**(Zadeva C-367/17)**

(2017/C 293/21)

*Jezik postopka: nemščina***Predložitveno sodišče**

Bundespatentgericht

Stranke v postopku v glavni stvari*Vlagatelj: S**Nasprotne stranke: EA, EB, EC***Vprašanja za predhodno odločanje**

1. Ali je treba odločitev o vlogi za spremembo specifikacije zaščitene geografske označbe, ki je bila 15. februarja 2007 vložena pri pristojnem nacionalnem organu (tukaj: Deutsches Patent- und Markenamt (nemški urad za modele in znamke)), na ta način, da se lahko rezanje in embaliranje proizvoda (tukaj: Schwarzwälder Schinken) opravlja samo na območju proizvodnje, sprejeti na podlagi Uredbe 510/2006⁽¹⁾, ki je veljala ob vložitvi vloge, ali na podlagi Uredbe 1151/2012⁽²⁾, ki velja v času odločanja?
2. Če je treba odločitev sprejeti na podlagi veljavne Uredbe 1151/2012:
 - 2.1 a) Ali z vidika zagotavljanja kakovosti proizvoda okoliščina, da lahko neprimeren prevoz proizvoda za namene nadaljnje predelave (rezanje in embaliranje) na druga območja škodljivo vpliva na avtentični okus, avtentično kakovost in trajnost, predstavlja zadostno utemeljitev za posamezni proizvod v smislu člena 7(1)(e) Uredbe 1151/2012 za to, da se lahko rezanje in embaliranje opravlja samo na območju proizvodnje?
 - b) Ali z vidika zagotavljanja kakovosti proizvoda zahteve glede rezanja in embaliranja, določene v specifikaciji, ki niso strožje od veljavnih meril higiene živil, predstavljajo zadostno utemeljitev za posamezni proizvod v smislu člena 7(1)(e) Uredbe 1151/2012 za to, da se rezanje in embaliranje lahko opravlja samo na območju proizvodnje?

2.2 a) Ali zadostno utemeljitev za posamezni proizvod v smislu člena 7(1)(e) Uredbe 1151/2012 za predpis, določen v specifikaciji za zaščiteno geografsko označbo, po katerem se lahko rezanje in embaliranje proizvoda opravlja samo na območju proizvodnje, *načeloma* predstavlja okoliščina, da s tem omogočen nadzor (proizvajalcev) na območju proizvodnje (člen 7(1)(g) v povezavi s členoma 36(3)(a) in 37 Uredbe 1151/2012) zagotavlja bolj intenziven nadzor in na splošno večje jamstvo od nadzora (nad zlorabami) v smislu člena 36(3)(b) v povezavi s členom 38 Uredbe 1151/2012?

b) Če je odgovor na vprašanje pod (a) nikalen:

Ali je utemeljena drugačna presoja, če gre za proizvod, ki je predmet velikega povpraševanja, tudi izven regije, ki se veliko reže in embalira tudi izven območja proizvodnje, čeprav konkretni primeri nepoštene rabe zaščitene geografske označbe v smislu člena 13 Uredbe 1151/2012 doslej niso bili ugotovljeni?

2.3 Ali zadostno utemeljitev za posamezni proizvod v smislu člena 7(1)(e) Uredbe 1151/2012 za predpis, določen v specifikaciji za zaščiteno geografsko označbo, po katerem se lahko rezanje in embaliranje proizvoda opravlja samo na območju proizvodnje, predstavlja okoliščina, da se sicer ne bi zagotavljala ustrezna sledljivost predelanega proizvoda?

Ali je v tej zvezi upoštevna okoliščina, da

a) se mora na podlagi člena 18(1) Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane ⁽³⁾ v povezavi z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 931/2011 o zahtevah glede sledljivosti iz Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta za hrano živalskega izvora zagotavljati sledljivost hrane ⁽⁴⁾, zlasti živalskega izvora;

b) se mora sledljivost proizvoda zagotavljati s sodelovanjem predelovalcev proizvoda v zasebnih sistemih nadzora, ki so s pravnega vidika prostovoljni, dejansko pa zavezujoči?

2.4 Če je odgovor na katero od vprašanj od 1 do 3 pritrdilen:

Ali se v specifikaciji za zaščiteno geografsko označbo – kot milejše sredstvo od obvezne omejitve rezanja in embaliranja na območju proizvodnje proizvoda – lahko oziroma mora določiti, da se mora nad predelovalci, ki imajo sedež izven območja proizvodnje, izvajati nadzor s strani organov in teles, ki so v skladu s specifikacijo pristojni za izvajanje nadzora na območju proizvodnje (člen 7(1)(g) Uredbe 1151/2012)?

3. Če je treba odločitev sprejeti na podlagi Uredbe 510/2006 (glej prvo vprašanje), predložitveno sodišče naproša za odgovore na vprašanja, zastavljena pod točko 2, na podlagi Uredbe 510/2006, zlasti člena 4(2)(e) te uredbe v povezavi s členom 8 in uvodno izjavo 8 Uredbe Komisije (ES) št. 1898/2006 o podrobnih pravilih za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 510/2006 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 510/2006 z dne 20. marca 2006 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila (UL L 93, str. 12).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil (UL L 343, str. 1).

⁽³⁾ UL L 31, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 242, str. 2.

⁽⁵⁾ UL L 369, str. 1.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Madžarska) 16. junija 2017 – Shajin Ahmed/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal**

(Zadeva C-369/17)

(2017/C 293/22)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Shajin Ahmed

Tožena stranka: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali iz besedne zveze „je storil(-a) hudo kaznivo dejanje“ iz člena 17(1)(b) Direktive 2011/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite⁽¹⁾, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite izhaja, da se lahko to, ali je prosilec storil kaznivo dejanje, na podlagi katerega se ga lahko izključi iz subsidiarne zaščite, določi izključno na podlagi kazni, ki je v pravo dane države članice predpisana za dano kaznivo dejanje?

⁽¹⁾ UL 2011, L 337, str. 9.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Högsta förvaltningsdomstolen (Švedska)
29. junija 2017 – Konkurrensverket/SJ AB**

(Zadeva C-388/17)

(2017/C 293/23)

Jezik postopka: švedščina

Predložitevno sodišče

Högsta förvaltningsdomstolen

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Konkurrensverket

Nasprotna stranka: SJ AB

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba drugi pododstavek člena 5(1) Direktive 2004/17⁽¹⁾ razlagati tako, da na področju prevoznih storitev obstaja omrežje, kadar se prevozne storitve v železniškem omrežju za notranji in mednarodni železniški promet, ki ga upravlja država, zagotavljajo v skladu z določbami nacionalne zakonodaje, s katerimi se izvaja Direktiva 2012/34⁽²⁾ ter ki vključujejo dodeljevanje železniških infrastrukturnih zmogljivosti na podlagi prošenj prevoznikov v železniškem prometu in zahtevo, da je treba, kolikor je mogoče, ugoditi vsem prošnjam za infrastrukturne zmogljivosti?

2. Ali je treba prvi pododstavek člena 5(1) Direktive 2004/17 razlagati tako, da dejavnost, ki jo opravlja prevoznik v železniškem prometu, kakršna je navedena v Direktivi 2012/34 in ki vključuje zagotavljanje javnih prevoznih storitev v železniškem omrežju, zajema zagotavljanje ali upravljanje omrežij v smislu te določbe Direktive?

- ⁽¹⁾ Direktiva 2004/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil naročnikov v vodnem, energetskem in transportnem sektorju ter sektorju poštinih storitev (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 7, str. 19)
- ⁽²⁾ Direktiva 2012/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o vzpostavitvi enotnega evropskega železniškega območja (UL L 343, 2012, str. 32).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel Oradea (Romunija) 29. junija 2017 – Sindicatul Energia Oradea/SC Termoelectrica

(Zadeva C-392/17)

(2017/C 293/24)

Jezik postopka: romunščina

Predložitevno sodišče

Curtea de Apel Oradea

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Sindicatul Energia Oradea

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: SC Termoelectrica SA

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali so določbe uredbe št. 50/1990, katerih razlago je v postopku varstva zakonitosti podalo ÎCCJ (Înalta Curte de Casație și Justiție, vrhovno kasacijsko sodišče v Romuniji) z odločbo št. 9/2016 – ki je zavezujoča za redna sodišča in ki določa, da so delovna mesta v skupini I in v skupini II ozko in taksativno določena v prilogi I in II k uredbi, in da sodišča določb te uredbe ne smejo razširiti na druge podobne primere, zaradi česar se nekdanjim delavcem ne smejo priznati pokojninske pravice na podlagi težkih delovnih pogojev, v katerih so opravljali svojo dejavnost – v skladu s členi 114(3), 151 in 153 PDEU ⁽¹⁾ ter poznejšimi posebnimi direktivami?

- ⁽¹⁾ Direktiva Sveta z dne 12. junija 1989 o uvajanju ukrepov za spodbujanje izboljšav varnosti in zdravja delavcev pri delu (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 349).

Tožba, vložena 3. julija 2017 – Evropska komisija/Češka republika

(Zadeva C-399/17)

(2017/C 293/25)

Jezik postopka: češčina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnici: P. Němečková in E. Sanfrutos Cano, agentki)

Tožena stranka: Češka republika

Predloga tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da Češka republika, s tem da ni zagotovila, da bi se snov TPS-NOLO (Geobal), ki je bila poslana iz Češke republike v Katowice na Poljsko, prepeljala nazaj v Češko republiko, ni izpolnila obveznosti iz členov 24(2) in 28(1) Uredbe (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov ⁽¹⁾;
- Češki republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Snov TPS-NOLO (Geobal), ki je bila poslana iz Češke republike na Poljsko in izvira iz nevarnih odpadkov iz odlagališča odpadkov (lagune Ostramo), se odlaga na drugem kraju v Češki republiki in je uvrščena kot odpadni katran, ki nastaja pri rafiniranju, destilaciji in pirolizni obdelavi organskih snovi, in po mnenju poljskih organov spada med odpadke iz Priloge IV k Uredbi (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov (v nadaljevanju: Uredba o pošiljkah odpadkov).
2. Glede na to, da Češka republika izpodbija uvrstitev zadevne snovi kot odpadek na podlagi registracije snovi v skladu z Uredbo (ES) št. 1907/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES ⁽²⁾ (v nadaljevanju: Uredba REACH), je nastala konfliktna situacija, ki jo ureja člen 28(1) Uredbe o pošiljkah odpadkov, ki določa, da je treba zadevno snov obravnavati, kakor da bi šlo za odpadke.
3. Registracija snovi na podlagi Uredbe REACH ne zagotavlja, da uporaba snovi ne bo imela splošnega škodljivega vpliva na okolje ali zdravje ljudi ali da bo snov samodejno prenehala biti odpadek. Če ne obstaja nacionalna odločba, s katero se ugotovi, da je zadevna snov dosegla stanje, v katerem odpadki prenehajo biti odpadki, registracije te snovi v skladu z Uredbo REACH ni mogoče šteti za veljavno na podlagi člena 2(2) Uredbe REACH.
4. Ker je bila zadevna snov čez mejo prepeljana brez prijave, se takšen prevoz šteje kot „nezakonita pošiljka“ v skladu s členom 2(35)(a) Uredbe o pošiljkah odpadkov. V takšnem primeru mora pristojni organ države odpreme po ustreznem postopku pridobiti informacije za zagotovitev, da se zadevna snov prevzame nazaj v skladu s členom 24(2) te uredbe, kar Češka republika neupravičeno zavrača. Ta obveznost ni izključena s členom 128 Uredbe REACH, ki zagotavlja prost pretok snovi, zmesi ali izdelkov v smislu člena 3 Uredbe REACH, saj so odpadki izrecno izključeni iz področja uporabe te uredbe (glej člen 2(2) Uredbe REACH).

⁽¹⁾ UL 2006, L 190, str. 1.

⁽²⁾ UL 2006, L 396, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen (Švedska) 6. julija 2017 – A/Migrationsverket

(Zadeva C-404/17)

(2017/C 293/26)

Jezik postopka: švedščina

Predložitevno sodišče

Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: A

Tožena stranka: Migrationsverket

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba prošnjo z informacijami, ki jih je predložila tožeča stranka in se štejejo za zanesljive – in so zato podlaga za proučitev navedene prošnje –, vendar ne zadostujejo kot dokaz, da je potrebna mednarodna zaščita, ker glede na informacije o [izvorni] državi organi zagotavljajo sprejemljivo zaščito, šteti za očitno neutemeljeno v smislu člena 31(8) revidirane Direktive 2013/32⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Direktiva 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite (UL L 180, str. 60).

Tožba, vložena 10. julija 2017 – Evropska komisija/Republika Francija

(Zadeva C-416/17)

(2017/C 293/27)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: J.-F. Brakeland, agent, W. Roels, agent)

Tožena stranka: Republika Francija

Predloga tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da Republika Francija s tem, ko je ohranila učinke določb, katerih cilj je odprava ekonomskega dvojnega obdavčevanja dividend in ki matični družbi omogočajo, da od predplačila davka, ki ga mora plačati ob nadaljnji razdelitvi dividend, ki so ji jih izplačale odvisne družbe, svojim delničarjem, odbije davčni odbitek, povezan z razdelitvijo teh dividend, če jih je prejela od odvisne družbe s sedežem v Franciji, te možnosti pa ne ponuja, če je te dividende izplačala odvisna družba s sedežem v drugi državi članici, ker ta zakonodaja v zadnjenavedenem primeru ne priznava pravice do odobritve davčnega odbitka, povezanega z razdelitvijo teh dividend, ki jo opravi ta odvisna družba, saj je v skladu s sodno prakso Conseil d'État prošnjam za vračilo predplačil davka, prejetih ob kršitvi prava Unije v smislu sodbe Sodišča v zadevi C-310/09 *Accor*⁽¹⁾, ugodeno pod temi tremi omejitvami:
 - pravica do vračila nezakonito obračunanega predplačila davka je omejena s tem, da se ne upošteva obdavčitev družb vnukinj s sedežem zunaj Francije;
 - pravica do vračila nezakonito obračunanega predplačila davka je omejena z nesorazmernimi zahtevami na področju dokazovanja;
 - pravica do vračila nezakonito obračunanega predplačila davka je omejena z omejitvijo davčnega odbitka tretji osebi od zneska dividende, ki ga je hčerinska družba s sedežem zunaj Francije izplačala v Franciji, čeprav je Conseil d'État, upravno sodišče, ki odloča na zadnji stopnji, določilo te omejitve, ne da bi Sodišču postavilo vprašanje za ugotovitev skladnosti teh omejitev s pravom Unije,

ni izpolnila obveznosti na podlagi načel enakovrednosti in učinkovitosti ter na podlagi členov 49, 63 in 267, tretji odstavek, Pogodbe o delovanju Evropske unije;

— Republiki Franciji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Evropska komisija Franciji očita, da je prek ustaljene sodne prakse Conseil d'État, njenega najvišjega upravnega sodišča, odrekla zagotovitev polnega učinka sodbe Sodišča v zadevi C-310/09, *Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique/Accor SA1*, zlasti s tem, da je za vračilo neupravičeno pobranega davka, in sicer pri viru odtegnjenega davka na dohodke iz premoženja, naložila omejitve v nasprotju s pravom Unije.

Sodišče je v sodbi *Accor*, izdani na podlagi vprašanja za predhodno odločanje, ugotovilo, da se s francoskimi davčnimi pravili za odpravo ekonomskega dvojnega obdavčevanja dividend ohranja diskriminacija na področju obdavčevanja dividend, ki izvirajo iz drugih držav članic EU. Obdavčitve, za katere je Sodišče ugotovilo, da so v nasprotju s pravom Unije, je torej treba vrniti.

Komisija meni, da Francija ne spoštuje sodbe Sodišča glede treh specifičnih točk:

- ne upošteva davka, ki so ga že plačale družbe vnukinje s sedežem zunaj Francije;
- za omejitev pravice zadevnih družb do vračila ohranja zahteve glede dokazovanja, pri čemer ne spoštuje meril, ki jih je določilo Sodišče;
- sistem davčnega odbitka dividende, ki jo je izplačala hčerinska družba s sedežem zunaj Francije, tretji osebi omejuje absolutno.

Te kršitve poleg tega izvirajo iz tega, da Conseil d'État ni izpolnilo obveznosti postavitve vprašanja za predhodno odločanje Sodišču na podlagi člena 267 PDEU.

(¹) Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 15. septembra 2011 v zadevi C-310/09, *Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique/Accor SA*, EU:C:2011:581

Pritožba, ki jo je Deza, a.s. vložila 11. julija 2017 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 11. maja 2017 v zadevi T-115/15, Deza, a.s./ECHA

(Zadeva C-419/17 P)

(2017/C 293/28)

Jezik postopka: češčina

Stranke

Pritožnica: Deza, a.s. (zastopnik: P. Dejl, odvetnik)

Druge stranke v postopku: Evropska agencija za kemikalije, Kraljevina Danska, Kraljevina Nizozemska, Kraljevina Švedska, Kraljevina Norveška

Predlogi

- Razveljavi naj se sodba Splošnega sodišča (peti senat) z dne 11. maja 2017 v zadevi T-115/15,
- za nič en naj se razglasi Sklep ECHA št. ED/108/2014 z dne 12. decembra 2014,
- ECHA naj se naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Splošno sodišče je nepravilno razlagalo in uporabilo Uredbo REACH.

Splošno sodišče je nepravilno razlagalo in uporabilo Uredbo REACH. Tožeča stranka vztraja pri stališču, da je bila Uredba REACH sprejeta *ultra vires*, saj (i) ECHA ni pristojna, da že obstoječo opredelitev snovi DEHP (dietil heksil ftalat) iz člena 57(c) Uredbe REACH dopolni z novo opredelitvijo te snovi ob uporabi člena 57(f) navedene uredbe, (ii) je bil pred sprejetjem sklepa ECHA izveden nezakonit postopek in (iii) gre pri sklepu ECHA za obid postopka, ki sta ga Svet Evropske unije in Evropski parlament določila za splošno zavezujoča/harmonizirana merila opredelitve snovi, ki povzročajo endokrine motnje.

2. Splošno sodišče je nepravilno razlagalo in uporabilo načelo pravne varnosti.

Ker (i) je sklep ECHA ustvaril dvoumno, nenatančno in nepredvidljivo pravno situacijo, ki tožeči stranki onemogoča, da pozna natančen obseg obveznosti, ki so ji naložene, (ii) ne obstajajo splošno zavezujoča/harmonizirana merila opredelitve snovi, ki povzročajo endokrine motnje, in (iii) ECHA ni pristojna, da že obstoječo opredelitev snovi DEHP iz člena 57(c) Uredbe REACH dopolni z novo opredelitvijo te snovi ob uporabi člena 57(f) navedene uredbe, je Splošno sodišče nepravilno ugotovilo, da sklep ECHA ne krši načela pravne varnosti.

3. Splošno sodišče je sklep ECHA presojalo v nasprotju z zahtevami sodnega nadzora odločb institucij in organov Evropske unije ter izkrivilo dejstva in dokaze.

4. Zaradi navedenih nepravilnosti je Splošno sodišče kršilo pravice tožeče stranke in načela, določena s Konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin in z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah, natančneje pravico do poštenega sojenja, pravico do pravice do nemotenega uživanja lastnine, ter načelo pravne varnosti.

Tožba, vložena 14. julija 2017 – Evropska komisija/Irska

(Zadeva C-427/17)

(2017/C 293/29)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: K. Mifsud-Bonnici, E. Manhaeve, agenta)

Tožena stranka: Irska

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Irska s tem, da ni zagotovila, da se vode iz skupnega kanalizacijskega sistema za komunalne odpadne vode in za deževnico v 14 aglomeracijah zbirajo in odvajajo na čiščenje v skladu z zahtevami Direktive Sveta 91/271/EGS o čiščenju komunalne odpadne vode⁽¹⁾, ni izpolnila svojih obveznosti iz člena 3(1) in (2) Direktive Sveta 91/271/EGS ter Priloge 1(A) in opombe 1 k tej direktivi;
- ugotovi, da Irska s tem, da ni izvedla sekundarnega ali enakovrednega čiščenja oziroma zagotovila zadostnega dokaza, ki v tem pogledu izkazuje skladnost z Direktivo 91/271/EGS glede 25 aglomeracij, ni izpolnila svojih obveznosti iz člena 4 (1) in (3) Direktive Sveta 91/271/EGS v povezavi z zahtevami iz člena 10 te direktive in Priloge 1(B) k tej direktivi;
- ugotovi, da Irska s tem, da ni zagotovila, da bi bila komunalna odpadna voda, ki vstopa v kanalizacijske sisteme iz 21 aglomeracij, pred izpustom v občutljiva območja, podvržena strožjim postopkom čiščenja kot je določeno v členu 4 in kot je v skladu z zahtevami iz Priloge I(B) k Direktivi 91/271/EGS, ni izpolnila svojih obveznosti iz člena 5(2) in (3) Direktive Sveta 91/271/EGS v povezavi z zahtevami člena 10 te direktive in Priloge 1(B) k tej direktivi;

- ugotovi, da Irska s tem, da ni zagotovila, da je odvajanje odpadne vode iz komunalnih čistilnih naprav v aglomeracijah Arklowa (IEAG_547) in Castlebridga (IEAG_515) predmet predhodnih predpisov in/ali posebnih dovoljenj, ni izpolnila svojih obveznosti iz člena 12 Direktive Sveta 91/271/EGS;
- Irski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Člen 3(1) Direktive Sveta 91/271/EGS države članice zavezuje, da aglomeracijam nad določeno velikostjo zagotovijo kanalizacijski sistem za komunalno odpadno vodo. Če se država članica odloči za vzpostavitev skupnega kanalizacijskega sistema za komunalne odpadne vode in za deževnico, mora biti ta sistem načrtovan tako, da se te vode zbirajo in odvajajo na čiščenje ob upoštevanju podnebnih razmer ter sezonskih sprememb. Komisija na podlagi podatkov, prejetih med 7. in 8. poročanjem na podlagi člena 15 Direktive, in na podlagi razprave z Irsko med predhodnim postopkom meni, da Irska zaradi pomanjkanja kanalizacijskega sistema oziroma zaradi čezmernih razlitij ne izpolnjuje obveznosti glede 14 aglomeracij.

Člen 4(1) Direktive Sveta 91/271/EGS države članice zavezuje, da zagotovijo, da je komunalna odpadna voda iz aglomeracij, ki presegajo določeno velikost, predmet sekundarnega postopka čiščenja ali primerljivega postopka pred izpustom. Poleg tega morajo države članice v skladu s členom 4(3) Direktive zagotoviti, da izpusti odpadnih komunalnih voda zadovoljijo zahtevam, ki so navedene v Prilogi I(B) k Direktivi. Komisija po preučitvi podatkov, ki jih je navedla Irska, meni, da Irska zaradi pomanjkanja čistilnih naprav, nezmožnosti nameščene čistilne naprave za obdelavo celotnega materiala, ki se nabira iz aglomeracij, za katere je namenjena, neizpolnjevanja standardov iz Priloge I(B) ali zaradi nespoštovanja člena 3 Direktive ne izpolnjuje zahtev iz člena 4 glede 25 aglomeracij.

Poleg tega člen 5 Direktive Sveta 91/271/EGS države članice zavezuje, da ugotovijo, katera so občutljiva območja in za aglomeracije nad določenim obsegom, ki se izlivajo v ta območja, predpišejo strožje obravnavanje od tistega, ki je opisano v členu 4, v skladu z zahtevami iz Priloge I(B). Komisija po preučitvi podatkov, ki jih je navedla Irska, meni, da Irska ne izpolnjuje zahtev iz člena 5 Direktive glede 21 aglomeracij.

Člen 12 Direktive Sveta 91/271/EGS zahteva, da pristojni organi zagotovijo, da za odvajanje odpadne vode iz komunalnih čistilnih naprav veljajo predhodne ureditve in/ali posebna dovoljenja. Komisija glede na podatke, ki jih je navedla Irska, meni, da Irska ne izpolnjuje obveznosti iz člena 12 glede dveh aglomeracij, v katerih čistilne naprave delujejo brez veljavnega dovoljenja.

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 26.

**Pritožba, ki jo je Meta Group Srl vložila 15. julija 2017 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat)
z dne 4. maja 2017 v zadevi T-744/14, Meta Group/Komisija**

(Zadeva C-428/17 P)

(2017/C 293/30)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Pritožnica: Meta Group Srl (zastopnik: A. Formica, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

- Sodba z dne 4. maja 2017, Meta Group/Komisija, naj se v delu, v katerem je neobrazložena in v katerem je napačno uporabljeno pravo, razveljavi in/ali spremeni;

- posledično naj se ugotovi, da Komisija ni izpolnila denarnih obveznosti, ki izhajajo iz sporazumov o nepovratnih sredstvih FP5-6 e CIP, v skupnem znesku 566 377,63 EUR iz naslova dolgovanih in neizplačanih sredstev, in razglasi naj se nezakonitost pobotov v zvezi s terjatvami pritožnice;
- posledično naj se Komisiji naloži, da pritožnici plača navedeni znesek v višini 566 377,63 EUR, skupaj z zamudnimi obrestmi in ob upoštevanju revalorizacije;
- Komisiji naj se še naloži plačilo odškodnine za škodo, ki je nastala pritožnici, in sicer v skupnem znesku 815 000,00 EUR ali v višjem znesku, ki ga bo [Sodišče] določilo ob koncu tega postopka, pa tudi za škodo, nastalo zaradi nezakonitosti navedenega pobota.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

- I. *Nepravilna in/ali napačna uporaba členov 1134 in 1135 belgijskega civilnega zakonika na področju zavezujoče narave in dobroverne izpolnitve pogodb. Nepravilna in/ali napačna uporaba členov 1156, 1157 in 1161 belgijskega civilnega zakonika na področju razlage pogodb. Nepravilna in/ali napačna uporaba načel prava Evropske unije na področju zavezujočih učinkov pogodbe, dobroverne izpolnitve in razlage pogodb ter pravne varnosti.*

V izpodbijani sodbi so bile z zavrnitvijo tretjega tožbenega razloga kršena pravila belgijskega civilnega zakonika in prava Unije na področju zavezujoče narave pogodb, ker klavzuli na strani 47 aneksa k pogodbi Ecolink+ ni bil priznan zavezujoč učinek med strankama in ker ni bilo priznано, da v pogodbi vsebovano sklicevanje na metodologijo, priloženo pogodbi, ni sklicevanje na metodologijo, ki jo je predlagala družba META in ki je bila Komisiji predložena 21. decembra 2009.

- II. *Nepravilna in/ali napačna uporaba člena II.20 vodnika FP6. Nepravilna in/ali napačna uporaba člena 179 Pogodbe o delovanju Evropske unije v zvezi s programi Skupnosti. Nepravilna in/ali napačna uporaba členov 1134, 1135, 1156, 1157 in 1161 belgijskega civilnega zakonika. Kršitev načela kontradiktornosti.*

V izpodbijani sodbi so bila z zavrnitvijo četrtega in petega tožbenega razloga kršena načela kontradiktornosti, merila iz vodnika FP6 in pravila belgijskega civilnega zakonika na področju dobroverne izpolnitve pogodb, ker so se v obravnavanem sporu določbe vodnika FP6 – kljub temu, da so bile opredeljene kot nezavezujoče – uporabljale strogo in neomajno, zlasti v zvezi s stroški internih svetovalcev.

- III. *Kršitev načel procesnega prava Unije na področju pravice do obrambe in polne kontradiktornosti. Kršitev člena 64 Poslovnika. Popoln neobstoj obrazložitve bistvenega elementa spora.*

V izpodbijani sodbi so bila z zavrnitvijo prvih dveh tožbenih razlogov kršena načela Unije na področju polne kontradiktornosti in pravice do obrambe ter člen 64 Poslovnika, ker niso bile preučene pravne trditve pritožnice, izražene v stališčih o dokumentu „Priloga E.4“, ki ga je Komisija predložila šele na obravnavi, s čimer so bile nekritično sprejete trditve nasprotne stranke, odločba pa nezadostno obrazložena.

- IV. *Nepravilna in/ali napačna uporaba Guide to Financial Issues relating to Indirect Actions of the Sixth Framework Programmes in določb Sedmega okvirnega programa. Očitna napaka pri razumevanju odločilnega dejanskega elementa v obravnavanem primeru.*

V izpodbijani sodbi je bil z zavrnitvijo prvih dveh tožbenih razlogov poleg tega kršen finančni vodnik šestega programa in izkrivljena so bila dejstva obravnavanega primera, ker je bilo napačno in zavajajoče izračunano število ur, posvečenih pogodbi Bridge, in sicer ob predpostavki, da je ponudnik storitev vsak dan v mesecu osem zaporednih ur na dan delal izključno na dejavnostih, povezanih z navedeno pogodbo.

V. Nepravilna in/ali napačna uporaba členov 1134, 1135, 1156, 1157 in 1161 belgijskega civilnega zakonika. Kršitev načela prava Unije o legitimnem pričakovanju, ker se to uporablja tudi za subjekt zasebnega prava, ki je v pogodbenem razmerju s subjektom javnega prava.

V sodbi so bila z zavrnitvijo šestega tožbenega razloga kršena civilnopravna pravila o zavezujoči naravi pogodb in načelo dobroverne izpolnitve pogodb, ker ni bilo priznано, da je Komisija s svojim ravnanjem, zlasti s podpisom aneksa, pri pritožnici vzbudila legitimno pričakovanje glede sprejetja metodologije, ki jo je predlagala.

Pritožba, ki jo je Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank vložila 26. julija 2017 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti razširjeni senat) z dne 16. maja 2017 v zadevi T-122/15, Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank/Evropska centralna banka

(Zadeva C-450/17 P)

(2017/C 293/31)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank (zastopniki: A. Glos, T. Lübbig in M. Benzing, odvetniki)

Drugi stranki v postopku: Evropska centralna banka (ECB), Evropska komisija

Predlogi pritožnice

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- sodbo Splošnega sodišča z dne 16. maja 2017 v zadevi T-122/15 razveljavi;
- sklep ECB z dne 5. januarja 2015 (št. spisa: ECB/SSM/15/1 – 0SK1ILSPWNVBNQWU0W18/3) razglasi za ničten, hkrati pa odredi ohranitev učinkov v zvezi z nadomestitvijo Sklepa ECB z dne 1. septembra 2014 (št. spisa: ECB/SSM/14/1 – 0SK1ILSPWNVBNQWU0W18/1);
- podredno, opisano sodbo Splošnega sodišča razveljavi in zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču;
- stroške postopka naloži ECB.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Prvi pritožbeni razlog: kršitev prava Unije pri razlagi in uporabi člena 6(4) Uredbe o EMN ⁽¹⁾ in člena 70 Okvirne uredbe o EMN ⁽²⁾

Splošno sodišče je napačno razlagalo upoštevne določbe člena 6(4) Uredbe o EMN v povezavi s členom 70(1) Okvirne uredbe o EMN. Napačno je sklepalo, da so „posebne okoliščine“, na podlagi katerih mora neka institucija veljati za manj pomembno, podane, samo če je neposreden nadzor s strani nacionalnih organov primernejši za doseg ciljev Uredbe o EMN kot neposredni nadzor s strani ECB. Splošno sodišče je svojo razlago utemeljilo samo na angleški jezikovni različici Okvirne uredbe o EMN in je kršilo načelo, s skladu s katerim so vse jezikovne različice enako pravno zavezujoče. Splošno sodišče je napačno opustilo razlago predpisov ob upoštevanju hierarhično višjega prava v obliki načela sorazmernosti na podlagi sposobnosti. Napačno je zavrnilo obstoj očitne napake pri presoji, ki jo je ECB storila ob presoji dejanskega stanja, in prav tako kot prej ECB ni preučilo, ali je treba pritožnico na podlagi posebnih in dejanskih okoliščin, ki jih je navedla, zaradi „posebnih okoliščin“ v skladu s členom 6(4) Uredbe EMN v povezavi s členom 70(1) Okvirne uredbe o EMN uvrstiti kot manj pomembno institucijo. Splošno sodišče je s tem kršilo obveznost celovite preučitve izpodbijanega sklepa glede napak pri presoji.

2. Drugi pritožbeni razlog: izkrivljanje izpodbijanega sklepa in napačna presoja zahtev po obrazložitvi

Splošno sodišče je izkrivilo obrazložitev izpodbijanega sklepa in obrazložitev ECB nadomestilo s svojo. Ker je izkrivilo vsebino izpodbijanega sklepa, je napačno presodilo, da niso bile izpolnjene zahteve prava Unije na področju obveznosti obrazložitve. Obrazložitev izpodbijanega sklepa ni dosledna in je protislovna.

3. Tretji pritožbeni razlog: postopkovne napake Splošnega sodišča z uvedbo vidikov, ki niso bili predmet postopka

S sodbo Splošnega sodišča je kršena pravica pritožnice do izjave in načelo kontradiktornosti postopka. V obrazložitvi sodbe so uvedeni vidiki, pomembni za odločitev, ki niso bili predmet razprave v sodnem postopku.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL 2013, L 287, str. 63).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi okvira za sodelovanje znotraj enotnega mehanizma nadzora med Evropsko centralno banko in pristojnimi nacionalnimi organi ter z imenovanimi nacionalnimi organi (okvirna uredba o EMN) (UL 2014, L 141, str. 1).

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 20. julija 2017 – ADR Center/Komisija

(Zadeva T-644/14) ⁽¹⁾

(Finančna pomoč — Splošni program Temeljne pravice in pravosodje za obdobje 2007-2013 — Posebni program Civilno pravosodje — Ničnostna tožba — Sklep, ki je izvršilni naslov — Člen 299 PDEU — Pristojnost avtorja akta — Načelo dobrega upravljanja — Predlog, naj se Komisiji naloži plačilo preostalega zneska, dolgovanega v skladu s sporazumi o donacijah — Delna sprememba opredelitve tožbe — Arbitražna klavzula — Pristojnost Splošnega sodišča — Upravičeni stroški)

(2017/C 293/32)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: ADR Center SpA (Rim, Italija) (zastopnika: sprva L. Tantalo, nato A. Guillerme, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: sprva J. Estrada de Solà in L. Cappelletti, nato J. Estrada de Solà in S. Delaude, agenti)

Predmet

Na eni strani predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti sklepa Komisije C(2014) 4485 final z dne 27. junija 2014 o izterjavi dela finančnih prispevkov, izplačanih tožeči stranki na podlagi treh sporazumov o donacijah, sklenjenih v okviru posebnega programa Civilno pravosodje, in na drugi predlog na podlagi člena 272 PDEU, naj se Komisiji naloži, da ji izplača preostali znesek, dolgovan v skladu s tremi sporazumi o donacijah, v višini 49 172,52 EUR in odškodnino.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družba ADR Center SpA nosi stroške, ki jih je priglasila Evropska komisija, vključno s stroški te institucije v zvezi s postopkom za izdajo začasne odredbe, in polovico svojih stroškov, vključno s stroški v zvezi s postopkom za izdajo začasne odredbe.
3. Komisiji se naloži plačilo polovice stroškov, ki jih je priglasila družba ADR Center, vključno s polovico stroškov te družbe v zvezi s postopkom za izdajo začasne odredbe.

⁽¹⁾ UL C 388, 3.11.2014.

Sodba Splošnega sodišča z dne 20. julija 2017 – Španija/Komisija

(Zadeva T-143/15) ⁽¹⁾

(EKJS in EKSRP — Odhodki, izključeni iz financiranja — Odhodki, ki jih je imela Španija — Ločene neposredne pomoči za proračunski leti 2008 in 2009 — Pomanjkljivosti v sistemu nadzoru — Določitev kontrolnih vzorcev — Dokazno breme — Pomoči za razvoj podeželja v avtonomni skupnosti Kastilija in Leon za proračunski leti 2009 in 2010 — Pregledi na kraju samem — Ključni pregledi — Sorazmernost)

(2017/C 293/33)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Kraljevina Španija (zastopnika: M. Sampol Pucurull in M. J. García-Valdecasas Dorrego, agenta)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: D. Trantafyllou in I. Galindo Martín, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev delne ničnosti Izvedbenega sklepa Komisije (EU) 2015/103 z dne 16. januarja 2015 o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) iz financiranja Evropske unije (UL 2015, L 16, str. 33).

Izrek

1. Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2015/103 z dne 16. januarja 2015 o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) iz financiranja Evropske unije se razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša na finančni popravek, ki je bil naložen Kraljevini Španiji po preiskavi AA/2009/007/ES za proračunsko leto 2009.
2. Tožba se v preostalem zavrne.
3. Vsaka stranka nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 178, 1.6.2015.

Sodba Splošnega sodišča z dne 20. julija 2017 – Belgija/Komisija

(Zadeva T-287/16) ⁽¹⁾

(EKJS in EKSRP — Odhodki, izključeni iz financiranja — Odhodki Belgije — Izvozna nadomestila — Neizterjava zaradi malomarnosti, ki jo je mogoče pripisati organu države članice — Neizčrpanje vseh možnih pravnih sredstev — Sorazmernost)

(2017/C 293/34)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Kraljevina Belgija (zastopniki: sprva J.-C. Halleux in M. Jacobs, nato M. Jacobs, L. Van den Broeck in J. Van Holm, agenti, skupaj z É. Grégoire in J. Mariani, odvetnikoma)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Bouquet in P. Ondrůšek, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Izvedbenega sklepa Komisije (EU) 2016/417 z dne 17. marca 2016 o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) iz financiranja Evropske unije (UL 2016, L 75, str. 16) v delu, v katerem je z njim iz navedenega financiranja glede Kraljevine Belgije izključen znesek 9 601 619,00 EUR.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Kraljevini Belgiji se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 270, 25.7.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 20. julija 2017 – Cafés Pont/EUIPO – Giordano Vini (Art's Cafè)(Zadeva T-309/16) ⁽¹⁾**(Znamka Evropske unije — Postopek za razveljavitev — Figurativna znamka Evropske unije Art's Cafè — Resna in dejanska uporaba znamke — Člen 15(1) in člen 51(1) Uredbe (ES) št. 207/2009)**

(2017/C 293/35)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Cafés Pont, SL (Sabadell, Španija) (zastopnika: E. Manresa Medina in J. Manresa Medina, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: S. Bonne, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe pri EUIPO, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Giordano Vini SpA (Diano d'Alba, Italija) (zastopnika: F. Jacobacci in L. Ghedina, odvetnika)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 1. aprila 2016 (zadeva R 1110/2015-2) v zvezi z zahtevo za razveljavitev med družbama Giordano Vini in Cafés Pont.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Cafés Pont, SL se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 296, 16.8.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 20. julija 2017 – Mediaexpert/EUIPO – Mediaexpert (mediaexpert)(Zadeva T-780/16) ⁽¹⁾**(Znamka Evropske unije — Postopek za ugotovitev ničnosti — Figurativna znamka Evropske unije mediaexpert — Prejšnja nacionalna besedna znamka mediaexpert — Relativni razlog za zavrnitev — Člena 53(1)(a) 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Dokaz o obstoju, veljavnosti in obsegu varstva prejšnje znamke — Potrdilo o registraciji prejšnje znamke — Prevod — Pravila od 37 do 39 in 98(1) Uredbe (ES) št. 2868/95 — Legitimno pričakovanje)**

(2017/C 293/36)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Mediaexpert sp. z o.o. (Varšava, Poljska) (zastopnica: J. Aftyka, odvetnica)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: A. Folliard-Monguiral, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe pri EUIPO: Mediaexpert S.A. (Varšava)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 11. avgusta 2016 (zadeva R 2583/2015-1) v zvezi s postopkom za ugotovitev ničnosti med družbama Mediaexpert sp. z o.o. in Mediaexpert S.A.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Mediaexpert sp. z o.o. se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 6, 9.1.2017.

Sklep Splošnega sodišča z dne 19. julija 2017 – BPC Lux 2 in drugi/Komisija

(Zadeva T-812/14) (¹)

(Ničnostna tožba — Državne pomoči — Pomoč portugalskih organov za reševanje finančne ustanove Banco Espírito Santo — Ustanovitev in kapitalizacija premostitvene banke — Sklep, s katerim je bila pomoč razglašena za združljivo z notranjim trgom — Neobstoj pravnega interesa — Nedopustnost)

(2017/C 293/37)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: BPC Lux 2 Sàrl (Senningerberg, Luksemburg) in 19 drugih tožečih strank, katerih imena so navedena v prilogi k sklepu (zastopniki: P. Fajardo, odvetnik, J. Webber in M. Steenson, solicitors, in K. Bacon, QC)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: L. Flynn in P. J. Loewenthal, agenta)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Portugalska republika (zastopniki: L. Inez Fernandes in S. Jaulino, agenta, skupaj z M. Mendes Pereira, odvetnikom)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2014) 5682 final z dne 3. avgusta 2014 v zvezi z državno pomočjo SA.39250 (2014/N) – Portugalska – Reševanje Banco Espírito Santo SA.

Izrek

1. Tožba se kot nedopustna zavrže.
2. Družba BPC Lux 2 Sàrl in druge tožeče stranke, katerih imena so navedena v prilogi, nosijo svoje stroške in plačajo stroške, ki jih je priglasila Evropska komisija v okviru tega postopka in postopka za izdajo začasne odredbe.
3. Portugalska republika nosi svoje stroške.

(¹) UL C 46, 9.2.2015.

Sklep Splošnega sodišča z dne 19. julija 2017 – De Masi/Komisija

(Zadeva T-423/16) (¹)

(Ničnostna tožba — Dostop do dokumentov — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Dokumenti v zvezi z delom Skupine za kodeks ravnanja (obdavčitev podjetij), ki jo je ustanovil Svet — Odgovor na prvotne prošnje po doseženi primerni rešitvi — Neobstoj potrditvene odločbe — Nedopustnost)

(2017/C 293/38)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Fabio De Masi (Bruselj, Belgija) (zastopnik: A. Fischer-Lescano, profesor)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: sprva J. Baquero Cruz in F. Erlbacher, nato J. Baquero Cruz, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti odločb Komisije, ki sta vsebovani v, prvič, dopisu z dne 20. maja 2016 in, drugič, dopisu z dne 13. julija 2016 in s katerima je bilo odgovorjeno na prošnji za dostop do dokumentov Skupine za kodeks ravnanja (obdavčitev podjetij), ki ju je tožeča stranka vložila na podlagi Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331).

Izrek

1. Tožba se zavrže kot očitno nedopustna.
2. Fabio De Masi nosi svoje stroške in plača stroške, ki jih je priglasila Evropska komisija.

⁽¹⁾ UL C 371, 10.10.2016.

Sklep Splošnega sodišča z dne 19. julija 2017 – Pfizer in Pfizer santé familiale/Komisija

(Zadeva T-716/16) ⁽¹⁾

(Ničnostna tožba — Carinska unija — Skupna carinska tarifa — Tarifna in statistična nomenklatura — Uvrstitev v kombinirano nomenklaturu — Tarifne podštevilke — Carinske dajatve, ki se nanašajo na blago, uvrščeno pod te tarifne podštevilke — Regulativni akt, ki vključuje izvedbene ukrepe — Neobstoje posamičnega nanašanja — Nedopustnost)

(2017/C 293/39)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Pfizer Ltd (Sandwich, Združeno kraljestvo) in Pfizer Santé familiale (Pariz, Francija) (zastopnika: L. Catrain González, odvetnik, in E. Wright, barrister)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Caeiros in K. Skelly, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev delne ničnosti Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2016/1140 z dne 8. julija 2016 o uvrstitvi določenega blaga v kombinirano nomenklaturu (UL 2016, L 189, str. 1).

Izrek

1. Tožba se kot nedopustna zavrže.
2. Družbama Pfizer Ltd in Pfizer Santé familiale se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 462, 12.12.2016.

**Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 21. julija 2017 – PGNiG Supply & Trading/Komisija
(Zadeva T-849/16 R)**

(Začasna odredba — Notranji trg z zemeljskim plinom — Direktiva 2009/73/ES — Zahteva Bundesnetzagentur za spremembo pogojev za izvzetje iz pravil Unije o obratovanju plinovoda OPAL — Sklep Komisije o spremembi pogojev za izvzetje iz pravil Unije — Predlog za odlog izvršitve — Neobstojujnost)

(2017/C 293/40)

Jezik postopka: poljščina

Stranke

Tožeča stranka: PGNiG Supply & Trading GmbH (München, Nemčija) (zastopnik: M. Jeżewski, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnici: O. Beynet in K. Herrmann, agentki)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Zvezna republika Nemčija (zastopnika: T. Henze in R. Kanitz, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi členov 278 in 279 PDEU za odlog izvršitve Sklepa Komisije C(2016) 6950 final z dne 28. oktobra 2016 o spremembi pogojev za izvzetje iz pravil o dostopu tretjih strani do sistema in o tarifni ureditvi, določeni z Direktivo 2003/55/ES.

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.
2. Sklep z dne 23. decembra 2016, PGNiG Supply & Trading/Komisija (T-849/16 R), se razveljavi.
3. Odločitev o stroških se pridrži.

**Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 21. julija 2017 – Republika Poljska/Komisija
(Zadeva T-883/16 R)**

(Začasna odredba — Notranji trg z zemeljskim plinom — Direktiva 2009/73/ES — Zahteva Bundesnetzagentur za spremembo pogojev za izvzetje iz pravil Unije o obratovanju plinovoda OPAL — Sklep Komisije o spremembi pogojev za izvzetje iz pravil Unije — Predlog za odlog izvršitve — Neobstojujnost)

(2017/C 293/41)

Jezik postopka: poljščina

Stranke

Tožeča stranka: Republika Poljska (zastopniki: B. Majczyna, M. Kawnik in K. Rudzińska, agenti)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnici: O. Beynet in K. Herrmann, agentki)

Intervenientka v podporo tožeče stranke: Republika Litva (zastopnika: D. Kriaučiūnas in R. Krasuckaitė, agenta)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Zvezna republika Nemčija (zastopnika: T. Henze in R. Kanitz, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi členov 278 in 279 PDEU za odlog izvršitve Sklepa Komisije C(2016) 6950 final z dne 28. oktobra 2016 o spremembi pogojev za izvzetje iz pravil o dostopu tretjih strani do sistema in o tarifni ureditvi, določeni z Direktivo 2003/55/ES.

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.
2. Sklep z dne 23. decembra 2016, Republika Poljska/Komisija (T-883/16 R), se razveljavi.
3. Odločitev o stroških se pridrži.

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 21. julija 2017 – Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo/Komisija**(Zadeva T-130/17 R)****(Začasna odredba — Notranji trg z zemeljskim plinom — Direktiva 2009/73/ES — Zahteva Bundesnetzagentur za spremembo pogojev za izvzetje iz pravil Unije o obratovanju plinovoda OPAL — Sklep Komisije o spremembi pogojev za izvzetje iz pravil Unije — Predlog za odlog izvršitve — Neobstoj nujnosti)**

(2017/C 293/42)

Jezik postopka: poljščina

Stranke

Tožeča stranka: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (Varšava, Poljska) (zastopnik: M. Jeżewski, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnici: O. Beynet in K. Herrmann, agentki)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Zvezna republika Nemčija (zastopnika: T. Henze in R. Kanitz, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi členov 278 in 279 PDEU za odlog izvršitve Sklepa Komisije C(2016) 6950 final z dne 28. oktobra 2016 o spremembi pogojev za izvzetje iz pravil o dostopu tretjih strani do sistema in o tarifni ureditvi, določeni z Direktivo 2003/55/ES.

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.
2. Odločitev o stroških se pridrži.

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 21. julija 2017 – Argus Security Projects/ESZD**(Zadeva T-131/17 R)****(Začasna odločba — ESZD — Izterjava s pobotom — Predlog za izdajo začasnih odredb — Finančna škoda — Dolžnost skrbnega ravnanja — Neobstoj nujnosti)**

(2017/C 293/43)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Argus Security Projects Ltd (Limassol, Ciper) (zastopnika: T. Bontinck in A. Guillerme, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska služba za zunanje delovanje (ESZD) (zastopniki: S. Marquardt, agent, skupaj z B. Allemeerschom, W. De Meesterjem in G. Scraeyenom, odvetniki)

Predmet

Predlog na podlagi členov 278 in 279, prvič, s katerim se želi doseči sprejetje začasnih ukrepov v zvezi z odlogom izvršitve sklepov Komisije, sprejetih v imenu računovodje ESZD, o zneskih 100 600 EUR, 41 522 EUR in 52 600 EUR (sklepi, vročeni 15. marca 2017), 58 924 EUR (sklep, vročen 7. aprila 2017) in 41 422 EUR (sklep, vročen 19. aprila 2017) in, drugič, naj se ESZD naloži, naj zoper tožečo stranko do razglasitve pravnomočne sodbe o sporu, ki se nanaša na izvajanje okvirne pogodbe 2008/14/SEC/RELEX/K8 in ki poteka pri Tribunal de première instance de Bruxelles (prvostopenjsko sodišče v Bruslju, Belgija), ne sprejme več sklepov o izterjavi.

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.
2. Odločitev o stroških se pridrži.

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 20. julija 2017 – António Conde & Companhia/Komisija
(Zadeva T-244/17 R)

**(Začasni ukrepi — Ribiško plovilo — Organizacija za ribištvo severozahodnega Atlantika —
Dopustnost — Predlog za izdajo začasne odredbe — Neobstoj interesa)**

(2017/C 293/44)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: António Conde & Companhia, SA (Gafanha de Nazaré, Portugalska) (zastopnik: J.R. García-Gallardo Gil-Fournier, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: A. Bouquet, A. Lewis in F. Moro, agenti)

Predmet

Predlog na podlagi členov 278 in 279 PDEU za sprejetje začasnih ukrepov, s katerimi bi bilo Evropski komisiji naloženo prenehanje izvajanja pritiska na Portugalsko republiko, naj ribiško plovilo Calvão izključi iz seznama plovil, ki plujejo pod portugalsko zastavo in imajo dovoljenje za ribolov na območju upravljanja NAFO.

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.
2. Odločitev o stroških se pridrži.

Tožba, vložena 14. junija 2017 – TE/Komisija

(Zadeva T-392/17)

(2017/C 293/45)

Jezik postopka: češčina

Stranki

Tožeča stranka: TE (zastopnik: J. Bartončík, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

- Sklep Evropskega urada za boj proti goljufijam o začetku preiskave naj se razglasi za ničen.
- Tožeci stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev temeljnega načela prava EU – načela subsidiarnosti.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev načela *ne bis in idem*.

Tožba, vložena 27. junija 2017 – Deza/Komisija

(Zadeva T-400/17)

(2017/C 293/46)

Jezik postopka: češčina

Stranki

Tožeča stranka: Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Češka republika) (zastopnik: P. Dejl, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

- Uredba Komisije (EU) 2017/776 z dne 4. maja 2017 o spremembi Uredbe (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 (v nadaljevanju: Uredba CLP) naj se razglasi za nično v delu, v katerem je snov antrakinon razvrščena in označena tako, da je v tabelo 3 iz dela 3 Priloge VI k Uredbi (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta vstavljena ta navedba: Indeks št.: 606-151-00-4; Kemijsko ime: antrakinon; Št. ES: 201-549-0; Št. CAS: 84-65-1; Razred nevarnosti in oznaka(-e) kategorije: Carc. 1B; Oznaka(-e) stavka o nevarnosti: H350; Piktogram, oznaka(-e) opozorilne besede: GHS08 Dgr; Oznaka(-e) stavka o nevarnosti: H350;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbena razloga in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: nezakoniti in očitno nepravilni razvrstitev in oznaka snovi antrakinon kot rakotvorne snovi kategorije 1B v skladu s tabelo 3 iz dela 3 Priloge I k Uredbi CLP
 - Ta razvrstitev in ta oznaka ne temeljita na zadostnih dokazih, pridobljenih iz zanesljivih in sprejetih študij, iz katerih bi izhajala vzročna zveza med zgolj snovjo antrakinon in povečano pojavnostjo tumorjev pri testnih živalih v smislu točk 3.6.1 in 3.6.2 dela 3 Priloge I k Uredbi CLP.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev pravic tožeče stranke in načel, določenih s Konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin in Listino Evropske unije o temeljnih pravicah
 - Zaradi nezakonitih in očitno nepravilnih razvrstitve in oznake snovi antrakinon kot rakotvorne snovi kategorije 1B v skladu s tabelo 3 iz dela 3 Priloge I k Uredbi CLP sta bila kršena zlasti pravica tožeče stranke do mirnega uživanja premoženja in načelo pravne varnosti.

Tožba, vložena 6. julija 2017 – Leino-Sandberg/Parlament**(Zadeva T-421/17)**

(2017/C 293/47)

Jezik postopka: angleščina

Stranki*Tožeča stranka:* Päivi Leino-Sandberg (Helsinki, Finska) (zastopnika: O. Brouwer in S. Schubert, odvetnika)*Tožena stranka:* Evropski parlament**Predlogi**

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Parlamenta z dne 3. aprila 2017 o tem, da se tožeči stranki zavrne dostop do sklepa Parlamenta z dne 8. julija 2015, ki je bil sprejet kot odgovor na potrditveno prošnjo tretje osebe na podlagi Uredbe št. 1049/2001, razglasi za ničen, in
- tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava, očitno napako pri presoji in neobrazložitev uporabe izjeme v zvezi z varstvom sodnih postopkov, ki je vsebovana v členu 4(2), druga alineja, Uredbe o preglednosti.
 - Trdi, da je zaproseni dokument končni upravni dokument, ki ni zavarovan z zaupnostjo ali drugo izjemo o nerazkritju. Poleg tega trdi, da tudi če se izjema v tem primeru uporablja, jo je tožena stranka očitno napačno razlagala ali uporabila, ker ni dokazala, s čim bi razkritje zaprosenega dokumenta omajalo varstvo sodnih postopkov.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava, očitno napako pri presoji in neobrazložitev uporabe testa prevladujočega javnega interesa, kot se zahteva s členom 4(2), druga alineja, Uredbe o preglednosti.
3. Tretji tožbeni razlog se kot podredni tožbeni razlog nanaša na napačno uporabo prava, očitno napako pri presoji in neobrazložitev uporabe člena 4(6) Uredbe o preglednosti.

Tožba, vložena 10. julija 2017 – UF/EPSO**(Zadeva T-422/17)**

(2017/C 293/48)

Jezik postopka: litovščina

Stranki*Tožeča stranka:* UF (zastopnik: L. Gudaitė, odvetnik)*Tožena stranka:* Evropski urad za izbor osebja (EPSO)**Predlogi**

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi ničnost odločbe tožene stranke z dne 4. aprila 2017, s katero je bila tožeča stranka izločena iz natečaja EPSO/AD/335/16 za pravnike lingviste za litovski jezik;

- odredi, da mora tožena stranka tožeči stranki dovoliti, da popravi očitno napako pri navedbi ravni znanja poljskega jezika, in sicer C1 namesto B1;
- tožečo stranko ponovno pripusti k natečaju za pravnike lingviste za litovski jezik.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. V okviru prvega tožbenega razloga se zatrjuje, da je tožena stranka kršila legitimna pričakovanja tožeče stranke in jo zavedla s tem, da je potrdila, da njena prijava za sodelovanje na natečaju izpolnjuje vse pogoje.
 - Tožeča stranka trdi, da jo je tožena stranka s tem, da je 9. januarja 2017 potrdila, da njena prijava izpolnjuje vse pogoje iz razpisa natečaja, in s tem, da ji je dovolila sodelovati na računalniško podprtih testih, zavedla in ji ni dala možnosti, da popravi očitno tipkarsko napako glede ravni znanja poljskega jezika, zaradi katere je bila pozneje izločena iz natečaja.
2. V okviru drugega tožbenega razloga se zatrjuje, da je tožena stranka kršila pravice tožeče stranke in njeno legitimno pričakovanje s tem, da jo je izločila iz natečaja za delovna mesta pravnikov lingvistov za litovski jezik.
 - Tožeča stranka trdi, da jo je tožena stranka z odločbo z dne 4. aprila 2017 s tem, da je upoštevala raven znanja poljskega jezika, ki je bila navedena v prijavi, neupravičeno izločila iz natečaja, kajti tožena stranka je seznanjena z dejansko ravno njenega znanja poljskega jezika na podlagi informacij, predloženih v prijavi na nek drug natečaj (EPSO/AD/328/16), in rezultatov tega natečaja. Tožeča stranka navaja, da je natečajna komisija v skladu s sodno prakso Splošnega sodišča odgovorna za ustrezno preverjanje diplom oziroma strokovnih naslovov, ki jih predloži vsak kandidat, in da se njena odločba o izločitvi kandidata iz natečaja šteje za akt, ki posega v položaj v smislu člena 91(1) Kadrovske predpisev.

Tožba, vložena 14. julija 2017 – António Conde & Companhia/Komisija

(Zadeva T-443/17)

(2017/C 293/49)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: António Conde & Companhia, SA (Gafanha de Nazaré, Portugalska) (zastopnik: J. García-Gallardo Gil-Fournier, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Komisije o zavrnitvi takojšnjega posredovanja imen plovil SANTA ISABEL in CALVÃO s portugalsko licenco sekretarju Komisije za ribištvo severovzhodnega Atlantika, s čimer jima je od 1. julija 2017 onemogočila delovanje v ribiških območjih severovzhodnega Atlantika, da bi lovili rdečega okuna in kozico, in tako kršila člen 5(1) Uredbe št. 1236/2010,⁽¹⁾ razglasi za ničen in
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja en tožbeni razlog, s katerim trdi, da je tožena stranka kršila člen 5(1) Uredbe št. 1236/2010 s tem, da je posegla v postopek priprave ali sporočitve seznama plovil, ki ga je Portugalska sestavila za posredovanje sekretarju Komisije za ribištvo severovzhodnega Atlantika. Tožena stranka naj takih seznamov ne bi bila upravičena komentirati, spreminjati, dajati predloge v zvezi z njimi, jih ocenjevati, odkloniti ali sestaviti ali v zvezi z njimi izvajati pritisk na države članice.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1236/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2010 o sistemu nadzora in izvrševanja, ki se uporablja na območju Konvencije o prihodnjem večstranskem sodelovanju v ribištvu severovzhodnega Atlantika in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 2791/1999 (UL 2010, L 348, str. 17).

Sklep Splošnega sodišča z dne 17. julija 2017 – Aston Martin Lagonda/EUIPO (Prikaz rešetak na prednjem delu motornega vozila)

(Zadeva T-86/15) ⁽¹⁾

(2017/C 293/50)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik prvega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 138, 27.4.2015.

Sklep Splošnega sodišča z dne 17. julija 2017 – Aston Martin Lagonda/EUIPO (Prikaz rešetak hladilnika na prednjem delu avtomobila)

(Zadeva T-88/15) ⁽¹⁾

(2017/C 293/51)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik prvega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 138, 27.4.2015.

Sklep Splošnega sodišča z dne 17. julija 2017 – DQ in drugi/Parlament

(Zadeva T-38/17) ⁽¹⁾

(2017/C 293/52)

Jezik postopka: francoščina

Predsednik prvega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 104, 3.4.2017.

Sklep Splošnega sodišča z dne 20. julija 2017 – GY/Komisija**(Zadeva T-203/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 293/53)

Jezik postopka: francoščina

Predsednica sedmega senata je odredila izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 195, 19.6.2017.

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL